BENDROJO TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 25 d.*

„Energija – Elektros energijos vidaus rinka – Pralaidumo skaičiavimo regionas – CORE regionas – ACER atliekamas apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodikos priėmimas – Pareiga motyvuoti – Teisėtų žiedinių srautų tolerancijos lygio nustatymas – Reglamento (ES) 2019/943 16 straipsnio 13 dalis“

Byloje T-482/21

TenneT TSO GmbH, įsteigta Bairoite (Vokietija),

TenneT TSO BV, įsteigta Arnheme (Nyderlandai),

atstovaujamos *avocats* D. Uwer, J. Meinzenbach, P. Rieger, R. Klein ir S. Westphal,

ieškovės,

palaikomos

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos J. Möller ir N. Scheffel,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), atstovaujamą P. Martinet, E. Tremmel ir Z. Vujasinovic, padedamų *avocats* P. Goffinet, L. Bersou ir M. Shehu,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Schalin, teisėjai P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt ir D. Kukovec (pranešėjas),

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2023 m. birželio 12 ir 13 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovės *TenneT TSO GmbH* ir *TenneT TSO BV* prašo panaikinti 2021 m. gegužės 28 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą, kuriuo buvo patvirtintas 2020 m. lapkričio 30 d. ACER sprendimas Nr. 30/2020 dėl vadinamojo „CORE“ pralaidumo skaičiavimo regiono, apimančio Belgiją, Čekijos Respubliką, Vokietiją, Prancūziją, Kroatiją, Liuksemburgą, Vengriją, Nyderlandus, Austriją, Lenkiją, Rumuniją, Slovėniją ir Slovakiją (toliau – CORE regionas), elektros energijos perdavimo sistemos operatorių (toliau – PSO) pasiūlymo, susijusio su apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodika, ir atmestas jų skundas (sujungtoje) byloje A-001-2021 (toliau – skundžiamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovės yra du PSO, valdantys elektros energijos perdavimo sistemą atitinkamai dalyje Vokietijos ir Nyderlanduose.

3 Pagal 2015 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (ES) 2015/1222, kuriuo nustatomos pralaidumo paskirstymo ir perkrovos valdymo gairės (OL L 197, 2015, p. 24), 74 straipsnio 1 dalį visi kiekvieno pralaidumo skaičiavimo regiono PSO ne vėliau kaip per 16 mėnesių nuo sprendimo dėl pralaidumo skaičiavimo regionų priėmimo parengia pasiūlymą dėl bendros apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodikos (toliau – išlaidų pasidalijimo metodika).

4 2016 m. lapkričio 17 d. ACER, vadovaudamasi Reglamento 2015/1222 15 straipsniu, priėmė Sprendimą Nr. 06/2016 dėl pralaidumo skaičiavimo regionų nustatymo. To sprendimo 1 straipsnyje ir I priede išvardytos į CORE regioną įtrauktų valstybių narių teritorijos.

5 CORE regiono PSO pasiūlymas dėl išlaidų pasidalijimo metodikos turėjo būti pateiktas per 16 mėnesių nuo to sprendimo priėmimo, t. y. ne vėliau kaip iki 2018 m. gegužės 17 d.

6 Vis dėlto CORE regiono PSO per šio sprendimo 5 punkte nurodytą laikotarpį nepateikė pasiūlymo dėl išlaidų pasidalijimo metodikos. Pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 4 dalį šie PSO pranešė nacionalinėms reguliavimo institucijoms (toliau – NRI) ir ACER, kad jiems reikia daugiau laiko tokiam pasiūlymui parengti. ACER apie tai informavo Europos Komisiją, kuri konsultavosi su PSO, NRI ir ACER, kad padėtų minėtiems PSO parengti tokį pasiūlymą ir kuo anksčiau pateikti jį tvirtinti.

7 2019 m. kovo 27 d. pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 7 dalies h punktą CORE regiono PSO pateikė visoms to regiono NRI pasiūlymą dėl išlaidų pasidalijimo metodikos kartu su aiškinamuoju dokumentu. NRI turėjo per šešis mėnesius priimti sprendimą dėl šio pasiūlymo pagal minėto reglamento 9 straipsnio 10 dalį.

8 2019 m. rugsėjo 26 d. minėtų NRI prašymu ACER joms nustatytą terminą minėtam pasiūlymui patvirtinti nusprendė pratęsti šešiais mėnesiais, t. y. iki 2020 m. kovo 27 d.

9 2020 m. kovo 27 d. CORE regiono energetikos reguliavimo institucijų regioninio forumo pirmininkas visų šio regiono NRI vardu pranešė, kad NRI negali tą pačią dieną priimti sprendimo dėl pateikto pasiūlymo, nes jis laikomas iš esmės neišsamiu tokiu mastu, kad NRI negalėjo nei jo patvirtinti, nei prašyti jį iš dalies pakeisti.

10 Tą pačią dieną, CORE regiono NRI nepavykus susitarti dėl PSO pateikto išlaidų pasidalijimo metodikos pasiūlymo, ACER pripažino esanti kompetentinga priimti sprendimą dėl šio pasiūlymo pagal 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 158, 2019, p. 22), 5 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnio 10 dalį bei pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalį. Pagal pastarąją nuostatą ACER privalėjo tokį sprendimą priimti per šešis mėnesius, kaip numatyta Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte.

11 Pasibaigus ilgam laikotarpiui, kuriuo vyko ACER, visų CORE regiono NRI ir visų šio regiono PSO bendradarbiavimas, konsultavimasis ir diskusijos dėl šių PSO pateikto išlaidų pasidalijimo metodikos pasiūlymo ir dėl šio pasiūlymo pakeitimų, pateiktų per kelis susitikimus ir balsavimo raundus, ACER reguliuotojų valdyba, kurią sudaro NRI atstovai, 2020 m. lapkričio 18 d. pagal Reglamento 2019/942 22 straipsnio 5 dalies a punktą dėl minėto pasiūlymo paskelbė palankią nuomonę.

12 2020 m. lapkričio 30 d. Sprendimu Nr. 30/2020 ACER priėmė išlaidų pasidalijimo metodiką („Common methodology for redispatching and countertrading cost sharing for the Core CCR in accordance with Article 74 of Commission Regulation (EU) 2015/1222 of 24 July 2015“), kuri pateikta pastarojo sprendimo I priede (toliau – ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika).

13 2021 m. sausio 29 d. ieškovės, remdamosi Reglamento 2019/942 28 straipsniu, pateikė ACER apeliacinei tarybai skundą dėl Sprendimo Nr. 30/2020 panaikinimo. Kiti CORE regiono PSO ir NRI irgi apskundė tą sprendimą. 2021 m. vasario 18 d. Apeliacinė taryba sujungė visus šiuos skundus.

14 2021 m. gegužės 28 d. Apeliacinė taryba priėmė skundžiamą sprendimą, kuriuo paliko galioti Sprendimą Nr. 30/2020 ir atmetė visus skundus dėl jo panaikinimo.

Šalių reikalavimai

15 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą;

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

16 ACER Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

17 Vokietijos Federacinė Respublika, palaikydama ieškovių reikalavimus, prašo Bendrojo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl teisės

18 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės remiasi trimis pagrindais.

19 Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės klaida nustatant ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį, antrasis – srauto skaidymo metodo neteisėtumu, o trečiasis – klaidingu teisėtų žiedinių srautų tolerancijos lygio (toliau – tolerancijos lygis) nustatymu.

20 ACER prašo visus ieškovių nurodytus pagrindus atmesti kaip nepagrįstus.

21 Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad pirmiausia reikėtų išnagrinėti ACER pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimu ir jo priedu.

Dėl Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimo ir jo priedo priimtinumo

22 ACER tvirtina, kad Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimas ir jo priedas turėtų būti pripažinti nepriimtinais.

23 Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimo į bylą paaiškinime apsiribojama keliais bendro pobūdžio teiginiais. Viena bendra nuoroda į šio įstojimo į bylą paaiškinimo priedą, kuriame išdėstyti argumentai, kuriais buvo grindžiamas Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimas į kitą bylą, nėra teisėta ir ja negalima kompensuoti teisinių argumentų nebuvimo įstojimo į bylą paaiškinime šioje byloje.

24 Per posėdį Vokietijos Federacinės Respublikos buvo paprašyta pasisakyti dėl savo įstojimo į bylą paaiškinimo priimtinumo.

25 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento straipsnio 76 dalies d punktą ieškinyje turi būti nurodomas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Remiantis suformuota jurisprudencija, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, būtų bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio, jei reikia, be kitos papildomos patvirtinamosios informacijos. Nors ieškinio turinys specifiniais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas pateikiant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinių argumentų, kurie pagal minėtas nuostatas turi būti nurodyti ieškinyje, nebuvimo. Be to, Bendrasis Teismas neturi ieškinio prieduose ieškoti ir nustatyti pagrindų bei argumentų, kuriuos jis galėtų laikyti pagrindžiančiais ieškinį, nes priedai atlieka tik įrodomąją ir pagalbinę funkciją (žr. 2022 m. birželio 1 d. Sprendimo *Algebris (UK) ir Anchorage Capital Group / Komisija*, T-570/17, EU:T:2022:314, 299 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Šio sprendimo 25 punkte minima jurisprudencija pagal analogiją taikytina įstojimo į bylą paaiškinimui (žr. 2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Fresh Del Monte Produce / Komisija*, T-587/08, EU:T:2013:129, 541 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), kuriame pagal Procedūros reglamento 145 straipsnio 2 dalies b punktą turi būti nurodyti pagrindai ir argumentai, kuriais remiasi įstojusi į bylą šalis.

27 Nagrinėjamu atveju pirmiausia reikia pažymėti, kad Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimo į bylą paaiškinime pateikiamos tam tikros pastabos dėl ieškovių nurodyto pirmojo ir trečiojo pagrindų. Be to, reikia pažymėti, kad minėtame paaiškinime Vokietijos Federacinė Respublika palaiko visus ieškovių pagrindus. Dar reikia pažymėti, kad Vokietijos Federacinė Respublika prie savo įstojimo į šią bylą paaiškinimo priede prideda įstojimo į bylą paaiškinimą, kurį pateikė byloje *BNetzA / ACER* (T-485/21), kurios dalykas irgi yra skundžiamo sprendimo panaikinimas, ir juo bendrai remiasi. Galiausiai reikia pažymėti, kad Vokietijos Federacinė Respublika įstojimo į šią bylą paaiškinime pateikė tam tikrų argumentų dėl to, kad didelės prekybos zonos tariamai diskriminuojamos mažesnių zonų atžvilgiu, taip pat dėl draudimo atsižvelgti į perkrovą mažinančius srautus padalijant išlaidas tarp įvairių rūšių elektros energijos srautų ir dėl to, kad nustatant tinklo perkrovos priežastis pirmenybė teikiama žiediniams, o ne vidaus srautams.

28 Pirma, reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, kad jai buvo leista įstoti į bylą.

29 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad nagrinėjamu atveju kalbama ne apie Vokietijos Federacinės Respublikos, kaip įstojusios į bylą šalies, statuso kvestionavimą, o apie įsitikinimą, ar jos įstojimo į bylą paaiškinimas yra priimtinas.

30 Antra, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentas, kad įstojimo į bylą paaiškinimo pateikimas yra ne įstojusios į bylą šalies pareiga, o galimybė, taip pat yra netinkamas.

31 Kadangi Vokietijos Federacinė Respublika nusprendė pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą, būtina patikrinti, ar tas paaiškinimas atitinka jam taikomus formaliuosius reikalavimus, kaip nurodyta šio sprendimo 25 ir 26 punktuose.

32 Trečia, pagal šio sprendimo 25 punkte nurodytą jurisprudenciją, kuri pagal analogiją taikytina įstojimo į bylą paaiškinimui, bendra nuoroda į byloje *BNetzA / ACER* (T-485/21) pateiktą įstojimo į bylą paaiškinimą, pridėtą prie įstojimo į dabar nagrinėjamą bylą paaiškinimo, yra neleistina ir todėl į ją negalima atsižvelgti siekiant kompensuoti galimą teisinio argumentavimo esminių elementų, kurie pagal šio sprendimo 25 ir 26 punktuose nurodytą jurisprudenciją turi būti nurodyti įstojimo į bylą paaiškinime, nebuvimą.

33 Ketvirta, kalbant apie argumentus, susijusius su tariamai diskriminaciniu požiūriu į didesnes prekybos zonas, palyginti su mažesnėmis prekybos zonomis, reikia pažymėti, kad, nepaisant to, jog ieškovės šioje byloje tokio pagrindo nepateikė, šie argumentai neleidžia ACER pasirengti gynybai, o Bendrajam Teismui – jų išnagrinėti.

34 Savo įstojimo į bylą paaiškinimo 4 punkte Vokietijos Federacinė Respublika nurodo:

„Dėl skundžiamo atsakovės sprendimo didesnės prekybos zonos (visų pirma Prancūzijos ir Vokietijos zonos) atsiduria mažiau palankioje padėtyje nei mažesnės prekybos zonos, kuriose, nors ir dėl fizinių priežasčių, susidaro mažesni žiediniai srautai. Neatsižvelgdama į fizines ir geografines ypatybes atsakovė teisėtiems žiediniams srautams nustato vienodą tolerancijos lygį.

Kaip visuomet būna lygybės principo atveju, jis pažeidžiamas ne tik tada, kai vienodos situacijos vertinamos skirtingai, bet ir tada, kai skirtingos situacijos vertinamos vienodai. Vienodas požiūris (kiek įmanoma platesnis) išlygina skirtumus tarp atskirų sistemos elementų ir atskirų prekybos zonų, kiek tai susiję su teisėtais ir neišvengiamais žiediniais srautais.“

35 Remiantis suformuota jurisprudencija, pagal bendrąjį nediskriminavimo arba vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

36 Vis dėlto nagrinėjamu atveju vien teiginys, kad didesnės prekybos zonos diskriminuojamos palyginti su mažesnėmis prekybos zonomis, visiškai nenurodant, kiek šios prekybos zonos skiriasi, arba kad tariamai vienodas požiūris į jas yra nepagrįstas, neleidžia Bendrajam Teismui priimti sprendimo dėl tokio pagrindo.

37 Tokiomis aplinkybėmis, neatsižvelgiant į tai, ar į bylą įstojusi šalis gali pateikti kitus pagrindus nei nurodytieji pagrindinės bylos šalies, kurią ji remia, reikia daryti išvadą, kad pagrindas, grindžiamas tariamu diskriminaciniu požiūriu į įvairias prekybos zonas, yra nepriimtinas, nes nėra pakankamai paaiškinimų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas dėl jo galėtų priimti sprendimą.

38 Penkta, dėl argumentų, susijusių su draudimu kompensuoti perkrovos srautus perkrovos mažinimo srautais ir su klaidingu nepalankesniu požiūriu į žiedinius srautus, palyginti su vidaus srautais, reikia pažymėti, kad, nepaisant to, jog ieškovės šioje byloje tokio pagrindo nepateikė, šie argumentai neleidžia ACER pasirengti gynybai, o Bendrajam Teismui – jų išnagrinėti.

39 Savo įstojimo į bylą paaiškinimo 5 punkte Vokietijos Federacinė Respublika nurodo:

„Be to, pagal šią metodiką draudžiama, padalijant išlaidas tarp įvairių rūšių elektros energijos srautų, atsižvelgti į perkrovas mažinančius srautus ir pagal šią metodiką nustatant tinklo perkrovų priežastis pirmenybė teikiama žiediniams, o ne vidaus srautams. Šie du aspektai prieštarauja Reglamento 2019/943 tikslui reguliavimu kuo labiau sumažinti prekybos zonų perkrovas ir padidinti tarpvalstybinę prekybą.“

40 Vien teiginys, kad draudimas padalijant išlaidas atsižvelgti į perkrovas mažinančius srautus ir nepalankus požiūris į žiedinius srautus, palyginti su vidaus srautais, „prieštarauja Reglamento 2019/943 tikslui reguliavimu kuo labiau sumažinti prekybos zonų perkrovas ir padidinti tarpvalstybinę prekybą“, nepateikiant nė menkiausio teisinio argumento, neleidžia Bendrajam Teismui priimti sprendimo dėl tokio pagrindo.

41 Tokiomis aplinkybėmis, neatsižvelgiant į tai, ar įstojusi į bylą šalis gali nurodyti kitus pagrindus nei tie, kuriuos nurodo pagrindinė bylos šalis, kurią ji palaiko, reikia daryti išvadą, kad pagrindai, susiję su draudimu padalijant išlaidas tarp įvairių elektros energijos srautų rūšių atsižvelgti į perkrovą mažinančius srautus ir su pirmenybės teikimu žiediniams srautams prieš vidaus srautus nustatant tinklo perkrovų priežastis, yra nepriimtini, nes nėra pakankamai paaiškinimų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas galėtų priimti sprendimą dėl šių pagrindų.

42 Šešta, vis dėlto, kiek tai susiję su Vokietijos Federacinės Respublikos pastabomis dėl ieškovių nurodytų pirmojo ir trečiojo pagrindų, jos yra labai lakoniškos, tačiau, atsižvelgiant į ieškovių pateiktus argumentus, Bendrasis Teismas gali jas teisiškai įvertinti.

43 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimas priimtinas tik iš dalies, nes dėl šio sprendimo 36 ir 40 punktuose nurodytų priežasčių neleidžia Bendrajam Teismui priimti sprendimo dėl argumentų, grindžiamų, pirma, diskriminaciniu požiūriu į įvairias prekybos zonas, antra, tariamu draudimu kompensuoti perkrovos srautus perkrovos mažinimo srautais ir, trečia, tariamai klaidingu nepalankesniu požiūriu į žiedinius srautus, palyginti su vidaus srautais.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritimi

44 Pirmajame pagrinde ieškovės, kurioms pritaria Vokietijos Federacinė Respublika, tvirtina, kad ACER apeliacinė taryba, patvirtindama ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį, padarė teisės klaidą.

45 Pirma, jeigu į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį būtų įtraukti visi perdavimo sistemos elementai, kurių įtampa lygi 220 kilovoltų (kV) arba didesnė, tai būtų nesuderinama su 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos (OL L 158, 2019, p. 54) 16 straipsnio 13 dalimi ir Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalimi – tai matyti iš šių nuostatų teksto, struktūros ir tikslo.

46 Ieškovių teigimu, Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalis susijusi su taisomųjų veiksmų, atliekamų su perkrovomis „tarp dviejų prekybos zonų“, išlaidų pasidalijimu. Remiantis Reglamento 2019/943 2 straipsnio 4 ir 69 punktuose pateiktomis terminų „perkrova“ ir „kritinis tinklo elementas“ apibrėžtimis, Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalimi siekiama padalyti tik su kritiniais tinklo elementais susijusių taisomųjų veiksmų išlaidas, išskyrus kitus tinklo elementus, kurie, kaip manoma, negali daryti poveikio elektros energijos pralaidumui.

47 Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalyje vartojama sąvoka „tarpvalstybinės svarbos veikla“ irgi taikoma tik taisomiesiems veiksmams, susijusiems su kritiniais tinklo elementais, išskyrus vidaus taisomuosius veiksmus. Tai patvirtina minėto reglamento 10 konstatuojamoji dalis ir Reglamento 2015/1222 74 straipsnio, kuris susijęs su pralaidumo paskirstymo procesu, bendra struktūra.

48 Antra, nėra jokio teisinio pagrindo taip išplėsti ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį. Konkrečiai kalbant, tokios plačios taikymo srities negalima pateisinti argumentais, susijusiais su principu „teršėjas moka“ arba numanomomis paskatomis, kurios atsirastų dėl tokio taikymo srities nustatymo.

49 Trečia, taikymo srities išplėtimo apimant visus perdavimo tinklo elementus negalima pagrįsti ir eksploatavimo saugos sumetimais.

50 Vokietijos Federacinė Respublika iš esmės pritaria ieškovių pateiktiems argumentams, kartu remdamasi argumentais, grindžiamais Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies tekstu ir teisėkūros geneze.

51 ACER nesutinka su ieškovių, palaikomų Vokietijos Federacinės Respublikos, argumentais.

Pirminės pastabos

52 Pirmiausia reikia priminti, kad skundžiamame sprendime Apeliacinė taryba atmetė argumentus, grindžiamus ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo srities neteisėtumu; tai iš esmės padaryta minėto sprendimo 89–379 punktuose („First Consolidated Plea – Excessive scope of the RDCTCS and unlawful determination of XNEs“), 1078–1105 punktuose („Eighth Consolidated Plea – Polluter Pays Principle“) ir 1126–1191 punktuose (203–212 puslapiai) („Fourteenth Consolidated Plea – ACER exceeded its competence and infringed the principle of conferral“).

53 Kaip iš esmės matyti iš skundžiamo sprendimo 196–210 punktų, jis iš dalies grindžiamas Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies išaiškinimu, pagal kurį ši nuostata atspindi principą „teršėjas moka“. Panašiai pagal šią nuostatą reikalaujama nustatyti fizinių srautų, kurie prisideda prie perkrovos tarp zonų, kilmę, neribojant išlaidų padalijimo pagal taisomuosius veiksmus, atliekamus dėl perkrovų jungiamosiose linijose.

54 Taip pat, kaip iš esmės matyti iš skundžiamo sprendimo 173–180 punktų, Apeliacinė taryba konstatavo, kad ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika atitinka
Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalį, nes į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį įtrauktos tinklo elementų operacijos buvo tarpvalstybinės svarbos.

55 Antra, nagrinėjant pirmąjį pagrindą reikia nustatyti skundžiamu sprendimu patvirtintos ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos teisinį pagrindą, tikslą ir taikymo sritį.

56 Pirmiausia, kalbant apie ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos teisinį pagrindą ir tikslą, pažymėtina, kad ji buvo priimta pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnį ir kad šios nuostatos 2 dalyje numatyta, jog tarpvalstybinės svarbos taisomųjų priemonių atveju priimami su išlaidų pasidalijimu susiję sprendimai. Taigi minėtos metodikos tikslas – padalyti PSO išlaidas, susidarančias tuo atveju, kai imamasi brangių taisomųjų veiksmų, kaip antai apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos.

57 Reglamento 2015/1222 2 straipsnio 13 punkte taisomasis veiksmas apibrėžtas kaip „bet kokia priemonė, kurią rankiniu ar automatiniu būdu taiko vienas ar keli PSO, kad išlaikytų tinklo eksploatavimo saugumą“.

58 Reglamento 2019/943 2 straipsnio 26 punkte perskirstymas apibrėžtas kaip priemonė, įskaitant apribojimą, kurią aktyvuoja vienas arba daugiau perdavimo sistemos operatorių arba skirstymo sistemos operatorių, pakeisdami gamybos ir (arba) apkrovos modelį, kad pakeistų fizinius srautus elektros energijos sistemoje ir pašalintų fizinę tinklų perkrovą arba kitu būdu užtikrintų sistemos saugumą.

59 Reglamento 2019/943 2 straipsnio 27 punkte kompensacinė prekyba apibrėžiama kaip tarpzoniniai mainai, kuriuos inicijuoja sistemos operatoriai tarp dviejų prekybos zonų, siekdami pašalinti fizinę tinklų perkrovą.

60 Perkrova, kuri kelia riziką eksploatavimo saugumui, dėl kurios reikia imtis taisomųjų veiksmų, savo ruožtu Reglamento 2019/943 2 straipsnio 4 punkte apibrėžiama kaip „situacija, kai negalima priimti visų rinkos dalyvių pasiūlymų prekiauti tarp tinklo rajonų, nes dėl jų būtų padarytas didelis poveikis fiziniams srautams per tinklo elementus, kurie tokių srautų išlaikyti negali“.

61 Perkrovą sukelia fiziniai srautai. Ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje apibrėžtos kelios fizinių srautų rūšys. Be kita ko, ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies a punkte paskirstyti srautai apibrėžiami kaip „fizinis srautas per tinklo elementą, kai šaltinis ir gavėjas yra skirtingose prekybos zonose“. Ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies o punkte vidaus srautas apibrėžiamas kaip „fizinis srautas tinklo elemente, kurio šaltinis, gavėjas ir visas tinklo elementas yra toje pačioje prekybos zonoje“. Pagal ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies p punktą žiedinis srautas yra „fizinis srautas tinklo elemente, kai šaltinis ir gavėjas yra toje pačioje zonoje, o tinklo elementas arba jo dalis yra kitoje zonoje“.

62 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatyta, jog išdalijant taisomųjų veiksmų, kuriais siekiama sumažinti perkrovas tarp dviejų prekybos zonų, išlaidas reikia remtis tuo, kiek prie šios perkrovos prisideda srautai, atsirandantys dėl tam tikroje zonoje vykdomų sandorių. Šioje nuostatoje, be kita ko, nurodoma, kad „[p]askirstydamos su taisomaisiais veiksmais susijusias išlaidas perdavimo sistemos operatoriams, reguliavimo institucijos analizuoja, kokiu mastu srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, prisideda prie nustatytos perkrovos tarp dviejų prekybos zonų, ir paskirsto išlaidas perdavimo sistemos operatoriams, sukėlusiems tokius srautus prekybos zonose, atsižvelgiant į tai, kiek jie prisidėjo prie perkrovos, išskyrus sąnaudas, kurias lemia srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, kurios nesiekia lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos prekybos zonoje“.

63 Reglamento 2019/943 2 straipsnio 65 punkte prekybos zona apibrėžiama kaip „didžiausia geografinė zona, kurioje rinkos dalyviai gali vykdyti energijos mainus be tinklų pralaidumų galių paskirstymo“. Šiuo metu CORE regionui priskirtos zonos daugumoje atvejų atitinka valstybių narių teritorijas.

64 Paskui, kaip matyti iš ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 5 straipsnio 1 dalies, siekiant padalyti taisomųjų veiksmų sąnaudas, būtina nustatyti tinklo elementą, kuriame faktiškai atliekamas kiekvienas taisomasis veiksmas.

65 Kaip pažymėta skundžiamo sprendimo 106–110 punktuose, ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis apima ne tik tarpzoninius tinklo elementus (jungtis), bet ir visus vidaus tinklo elementus, kuriuose įtampa lygi 220 kV arba aukštesnė.

66 Iš tikrųjų ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 3 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „dalijantis išlaidas dalyvauja“ visi „tarpvalstybinės svarbos tinklo elementai“.

67 Viena vertus, kalbant apie tarpvalstybinės svarbos tinklo elementus, ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies j punkte šie elementai apibrėžiami kaip „tinklo elementai <…>, kurie, kaip nustatyta, daro tarpvalstybinį poveikį ir kurių eksploatavimo saugumo pažeidimai turi būti valdomi koordinuotai“.

68 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 106–110 punktuose nurodyta ir, be to, šalys sutaria dėl to, kad sąvoka „tarpvalstybinės svarbos tinklo elementai“ turi būti suprantama taip pat kaip pagal apibrėžtį, nustatytą CORE regione pagal Reglamento 2015/1222 35 straipsnio 1 dalį koordinuojamo apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodikos, priimtos 2020 m. gruodžio 4 d. ACER sprendimu Nr. 35/2020 dėl koordinuojamo apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos CORE regione (angl. *redispatching and countertrading* (RDCT), toliau – RDCT metodika), 5 straipsnyje ir Regioninio eksploatavimo saugumo

koordinavimo CORE regione pagal 2017 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/1485, kuriuo nustatomos elektros energijos perdavimo sistemos eksploatavimo gairės (OL L 220, 2017, p. 1), 76 straipsnio 1 dalį metodikos, priimtos 2020 m. gruodžio 4 d. ACER sprendimu Nr. 33/2020 dėl regioninio eksploatavimo saugumo koordinavimo CORE regione metodikos (angl. *regional operational security coordination*, ROSC; toliau – ROSC metodika), 5 straipsnyje.

69 Taigi sąvoka „tarpvalstybinės svarbos tinklo elementai“ apima, pirma, visus kritinius tinklo elementus, kaip numatyta 2019 m. vasario 21 d. ACER sprendimu Nr. 02/2019 (remiantis CORE regiono PSO pasiūlymais dėl bendrų kitos paros ir einamosios paros pralaidumo apskaičiavimo metodikų) priimtų bendrų kitos paros ir einamosios paros pralaidumo apskaičiavimo metodikų (toliau – CCM metodikos) 5 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnyje, t. y. šiuo metu, jungiamąsias linijas ir PSO nustatytus vidaus tinklo elementus, kurių energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnys, apibrėžtas 2013 m. birželio 14 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 543/2013 dėl duomenų teikimo ir skelbimo elektros energijos rinkose, iš dalies keičiančio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 714/2009 I priedą (OL L 163, 2013, p. 1), 2 straipsnio 22 punkte, yra 5 % arba didesnis, ir, antra, iš esmės visus vidaus tinklo elementus, kuriuose įtampa lygi 220 kV arba aukštesnė.

70 Pagal Reglamento 2019/943 2 straipsnio 69 dalyje pateiktą apibrėžtį kritinis tinklo elementas yra „tinklo elementas prekybos zonoje arba tarp prekybos zonų, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant [tarpzoninį] pralaidumą ir kuris riboja energijos, kuria galima apsikeisti [tarp jų], kiekį“.

71 Taigi kritiniai tinklo elementai yra arba jungtys, arba vidaus elementai, kurių energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnys yra 5 % arba didesnis. Ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje tarpvalstybinės svarbos tinklo elementais laikomi visi kritiniai tinklo elementai ir vidaus tinklo elementai, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė.

72 Kita vertus, kalbant apie sąvoką „tarpvalstybinės svarbos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos operacijos“, reikia pažymėti, kad ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad ji taikoma tarpvalstybinės svarbos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo operacijoms, apibrėžiamoms pagal RDCT ir ROSC metodikas.

73 Kaip patvirtino bylos šalys, iš to matyti, kad pagal ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką tarpvalstybinės svarbos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo operacijos iš esmės yra visos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos operacijos, kuriomis siekiama sumažinti tarpvalstybinės svarbos tinklo elementų perkrovą.

Taikymo srities analizė

– *Dėl ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo srities apimties*

74 Ieškovių teigimu, į išlaidų pasidalijimą turėtų būti neįtrauktos taisomųjų veiksmų išlaidos, priskiriamos tinklo vidaus elementams, kurie nėra kritiniai tinklo elementai.

75 Visų pirma ieškovės teigia, kad išlaidos, priskirtos prie nekritinių tinklo elementų, neturėtų būti įtrauktos, nes perkrovos šiuose elementuose yra „vidinė“ perkrovos, nepatenkančios į „tarpzoninių“ perkrovų apibrėžtį.

76 Taigi reikia apsvarstyti, ar ieškovės pagrįstai teigia, kad taisomųjų veiksmų išlaidų pasidalijimas turėtų būti apribotas kritiniais tinklo elementais, kaip nustatyta pajėgumų apskaičiavimo metodikose (CCM), nes tai yra elementai, kurie „riboja energijos, kuria galima apsikeisti, kiekį“, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 2 straipsnio 69 punkte. Vadinasi, tik šių elementų perkrova būtų perkrova tarp zonų, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

77 Pirma, būtina apsvarstyti, ar kritiniai tinklo elementai yra vieninteliai tarpvalstybinės svarbos elementai, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalį.

78 Reikia priminti, kad pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalį ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika „apima su tarpvalstybinės svarbos veiklos išlaidų pasidalijimu susijusius sprendimus“. Be to, to paties reglamento 74 straipsnio 4 dalies b punkte numatyta, kad ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje turi būti nustatoma, „kurias apkrovų perskirstymo arba kompensacinės prekybos išlaidas, patirtas siekiant garantuoti tarpzoninį pralaidumą, gali pasidalyti visi pralaidumo skaičiavimo regiono PSO“ (nagrinėjamu atveju – CORE regiono PSO).

79 Taigi, siekiant nustatyti, ar ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika, patvirtinta skundžiamu sprendimu, yra suderinama su Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalimi, reikia išnagrinėti, kokiu mastu taisomaisiais veiksmais, kurių išlaidos ja padalijamos, siekiama garantuoti tarpzoninį pralaidumą.

80 Vis dėlto svarbu priminti, kad, kaip matyti iš 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003 (OL L 211, 2009, p. 15), kurį vėliau pakeitė Reglamentas 2019/943, 18 straipsnio 5 dalies, Reglamentas 2015/1222 yra Reglamento 2019/943 įgyvendinimo aktas. Taigi pastarasis yra hierarchiškai aukštesnio lygio teisės norma, priimta vėliau nei Reglamentas 2015/1222. Įgyvendinimo reglamento nuostatos – išskyrus atvejus, kai jų prasmė yra aiški ir nedviprasmiška ir todėl jų aiškinti nereikia, – jei įmanoma, turi būti aiškinamos atsižvelgiant į pagrindinio reglamento nuostatas (2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba*, T-162/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:124, 150 punktas). Taigi Reglamento 2015/1222 74 straipsnis turi būti aiškinamas pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

81 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje neapibrėžti nei tinklo elementai, kuriuose turi būti vykdomi taisomieji veiksmai perkrovoms tarp zonų sumažinti, nei tinklo elementai, kuriuose turi būti paskirstomos taisomųjų veiksmų perkrovoms tarp zonų sumažinti išlaidos.

82 Panašiai Reglamento 2019/943 2 straipsnio 4 punkte nenurodyti ir tinklo elementai, kuriuose susidaro fizinės perkrovos, įskaitant perkrovas, susijusias su tarpzonine prekyba.

83 Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje kalbama apie taisomųjų veiksmų, kuriuos aktyvuoja PSO, siekdami užtikrinti tarpzoninę prekybą, išlaidas, o vėliau reikalaujama šias išlaidas paskirstyti tarp PSO, atsižvelgiant į tai, kokiu mastu srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, prisideda prie perkrovos tarp dviejų zonų.

84 Vadinasi, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje, būtina nustatyti, kokios perkrovos turi būti koordinuotai mažinamos siekiant užtikrinti tarpzoninę prekybą, o tai, remiantis šio sprendimo 79 ir 80 punktais, vėliau padės nustatyti, ar ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje nurodytais taisomaisiais veiksmais siekiama garantuoti tarpzoninį pralaidumą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 4 dalies b punktą.

85 Antra, svarbu pabrėžti, kad norint atlikti tokią analizę, kuria siekiama nustatyti, kokiais taisomaisiais veiksmais galima užtikrinti tarpzoninę prekybą ir dėl to jiems turi įtakos išlaidų pasidalijimas, reikia išaiškinti taisomųjų veiksmų vaidmenį tarpzoninio pralaidumo skaičiavimo procese, numatytame pralaidumo skaičiavimo metodikose (angl. *Capacity Calculation Methodology*, CCM), taip pat bendro regioninio eksploatavimo saugumo vertinimo (angl. *Coordinated Regional Operational Security Assessment*, CROSA) procese, vadovaujantis Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta ROSC metodika (toliau – CROSA procesas).

86 Pirmiausia reikia pažymėti, kad tarpzoninio pralaidumo skaičiavimo procesas prasideda likus dviem dienoms iki elektros energijos tiekimo ir yra naudojamas siekiant nustatyti energijos kiekį, kuriuo galima apsikeisti tarp zonų, neperžengiant eksploatavimo saugumo ribų.

87 Pralaidumo skaičiavimo procesas atliekamas tik kritiniuose tinklo elementuose. Viena vertus, PSO gali prieš atidarant rinką sumažinti energijos kiekį, kuriuo dalyviai gali keistis, kad būtų laikomasi eksploatavimo saugumo ribų. Kita vertus, šiame procese taip pat taikomi taisomieji veiksmai, kaip antai apkrovų perskirstymas ir kompensacinė prekyba. PSO apsvarsto šiuos taisomuosius veiksmus, kurie galėtų būti aktyvuoti siekiant maksimaliai padidinti turimą tarpzoninį pralaidumą pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 4 dalį, bet dar jų neaktyvuoja.

88 Apskaičiuojant tarpzoninį pralaidumą, jokie taisomieji veiksmai neatliekami ir jokių išlaidų neatsiranda.

89 Antra, reikia pažymėti, kad brangūs taisomieji veiksmai, kaip antai apkrovų perskirstymas ir kompensacinė prekyba, kurie yra šio ginčo dalykas, atliekami tik vykdant CROSA procesą, kuris yra glaudžiai susijęs su tarpzoninio pralaidumo apskaičiavimu.

90 Pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktį, kuriuo reglamentuojamas koordinuotas tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų rengimas, ir kaip nurodyta Saugos metodikos (ROSC) 3 straipsnio 2 dalies b punkte, CROSA proceso tikslas – koordinuoti, tvirtinti ir įgyvendinti tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus. Kaip matyti iš minėtos metodikos (ROSC) 5 ir 9 straipsnių, tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai yra visi veiksmai, kuriais bent kartais galima pašalinti tarpvalstybinės svarbos tinklo elementų, t. y. iš principo visų kritinių tinklo elementų, į kuriuos atsižvelgiama apskaičiuojant tarpzoninį pralaidumą, ir visų kitų tinklo elementų, kurių įtampa didesnė arba lygi 220 kV, srovės ribų pažeidimus.

91 Panašiai pagal ROSC metodikos 12 konstatuojamąją dalį ir 5 straipsnio 1 dalį CROSA procesu iš esmės užtikrinamas saugus visų tinklo elementų, kurių įtampa didesnė arba lygi 220 kV, veikimas po to, kai susipažįstama su rinkos rezultatais ir paskirstomas tarpzoninis pralaidumas. Tuo metu PSO turi išsamios informacijos apie energiją, kuri bus įleista į tinklą arba iš jo pašalinta.

92 CROSA procesas prasideda nuo kiekvieno PSO pagal ROSC metodikos 13 straipsnį ir 14 straipsnio 1 dalį savo tinkle atliekamo eksploatavimo saugumo vietinio vertinimo, po kurio kiekvienas PSO susikuria atskirą tinklo modelį.

93 Vėliau pagal ROSC metodikos 18 straipsnį atskiri tinklo modeliai pateikiami regioniniams koordinatoriams, o šie juos sujungia, kad būtų sukurtas visų paros valandų bendro tinklo modelis, į kurį įtraukiamas „visos Sąjungos duomenų, kuriais apibūdinamos pagrindinės elektros energijos sistemos charakteristikos <…>, rinkinys“, kaip numatyta Reglamento 2015/1222 2 straipsnio 2 punkte.

94 Kai srautas tinklo elemente viršija didžiausią leistiną vertę, reikia parengti ir įgyvendinti taisomuosius veiksmus, kad būtų laikomasi eksploatavimo saugumo ribų.

95 Kaip matyti iš ROSC metodikos 10 konstatuojamosios dalies, taisomųjų veiksmų optimizavimas numatytas kaip CROSA proceso dalis.

96 Kalbant konkrečiau, šis optimizavimas pagal CROSA procesą, aprašytą ROSC metodikos 2 straipsnio 1 dalies p punkte, apima konkretų nustatymą (kiekvienąkart kartojant), kokią perkrovą kuriame tinklo elemente – kritiniame ar nekritiniame – reikia valdyti koordinuotai.

97 Taigi, vadovaujantis Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunkčiu, kiekvienai bendro tinklo modelio valandai iš visų PSO turimų taisomųjų veiksmų atrenkamas veiksmingiausias ir ekonomiškai racionaliausias, kuriuo galima pašalinti visas perkrovas visose jungiamosiose linijose ir visuose vidaus tinklo elementuose, kurių įtampa bendro tinklo modelyje yra 220 kV arba didesnė, nesukuriant naujų perkrovų, kaip numatyta ROSC metodikos 20, 23 ir 24 straipsniuose ir 27 straipsnio 1 dalyje.

98 Trečia, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti, ar, kaip nurodo ieškovės, į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį turėtų būti įtrauktos tik išlaidos, susidariusios dėl taisomųjų priemonių, taikytų kritiniams tinklo elementams (taigi tik jungtims arba tinklo vidaus elementams, kurių energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnys yra 5 % arba didesnis). Šiuo tikslu, kaip nurodyta šio sprendimo 84 punkte, reikia nustatyti, kokias perkrovas reikia koordinuotai sumažinti, kad būtų užtikrinta tarpzoninė prekyba.

99 Šiuo klausimu pasakytina, pirma, kad vien tai, jog į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį buvo įtrauktos išlaidos, susidariusios dėl perkrovų tinklo elementuose, kuriuose įtampa lygi 220 kV arba aukštesnė, negali prieštarauti Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 daliai, nes pagal šią nuostatą reikia tik nustatyti, kokios perkrovos turi būti koordinuotai mažinamos siekiant užtikrinti tarpzoninę prekybą.

100 Antra, PSO gali naudoti ne daugiau kaip 30 % kiekvieno kritinio tinklo elemento maksimalaus pralaidumo, kad sumažintų to elemento perkrovas, su sąlyga, kad, kaip numatyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 8 dalies pirmos pastraipos b punkte, 70 % to pralaidumo liktų skirti tarpzoninei prekybai pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 1 ir 8 dalis.

101 Vis dėlto aplinkybė, kad perkrovas galima sumažinti naudojant iki 30 % tinklo elementų pogrupio pralaidumo, nereiškia, kad turėtų būti dalijamasi tik tame elementų pogrupyje atliktų taisomųjų veiksmų išlaidomis.

102 Trečia, svarbu pažymėti, kad minimalus 70 % kiekvieno kritinio tinklo elemento pralaidumas garantuojamas veiksmingiausiai optimizuojant taisomuosius veiksmus, aktyvuotus visuose tinklo komponentuose, kuriuose įtampa yra lygi 220 kV arba didesnė. Taigi šis taisomųjų veiksmų optimizavimas visuose šiuose elementuose atitinka Reglamento 2019/943 tikslus, įskaitant tikslą teikti rinkos signalus, kuriais skatinamas efektyvumas ir tiekimo saugumas, kaip numatyta Reglamento 2019/943 1 straipsnio a punkte.

103 Kaip matyti iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 4 dalies, toks optimizavimas padeda sumažinti taisomųjų veiksmų išlaidas ir taip apriboti tarpzoninio pralaidumo mažėjimą.

104 Ketvirta, jei vidaus elementuose, kurie nėra kritiniai tinklo elementai, PSO aktyvuoti taisomieji veiksmai yra optimalaus sprendimo, būtino siekiant sumažinti perkrovas kritiniuose tinklo elementuose, dalis, su pirmaisiais elementais susijusios išlaidos turi būti paskirstytos tarp PSO taip pat, kaip ir su antraisiais elementais susijusios išlaidos. Vadinasi, jeigu į išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį nebūtų įtraukti tinklo elementai, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė, būtų nustatytas nepagrįstas apribojimas, be kita ko, atsižvelgiant į Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, pagal kurią reikalaujama paskirstyti visas taisomųjų veiksmų, kurių imamasi siekiant išspręsti tarpzoninės perkrovos problemą, išlaidas, išskyrus sąnaudas, kurias lemia srautai, prisidedantys prie tarp dviejų prekybos zonų nustatytos perkrovos, neviršijančios tolerancijos lygio.

105 Jeigu išlaidų pasidalijimas vyktų tik kritiniuose tinklo elementuose, jis taptų atsitiktinis, nes su perkrovų valdymu susijusios išlaidos būtų skirtingai paskirstomos atsižvelgiant į tai, kokiame elemente būtų aktyvuotas taisomasis veiksmas. Kaip teisingai pažymi ACER, tai lemtų įvairių tinklo elementų, taigi ir tuos elementus valdančių PSO, diskriminavimą, kuris aptariamuose teisės aktuose nenumatytas.

106 Taigi Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje aprašyti srautai, kurie atsiranda dėl vidaus sandorių, prisidedančių prie perkrovos tarp dviejų prekybos zonų, ir dėl kurių sumažėja tarpzoninis pralaidumas kritiniuose tinklo elementuose, dalijantis išlaidas negali būti kitaip vertinami tuo atveju, kai šie srautai eina per nekritinius tinklo elementus. Šiose dviejose elementų grupėse aktyvuoti taisomieji veiksmai optimizuojami siekiant išspręsti su perkrovomis susijusias problemas.

107 Penkta, kaip ACER pažymėjo atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus, taisomaisiais veiksmais, aktyvuotais nekritiniuose tinklo elementuose, kartais galima išspręsti kritinių tinklo elementų perkrovų problemą.

108 Vadinasi, tais atvejais, kai tokie taisomieji veiksmai gali padėti išvengti tokių kritinių tinklo elementų perkrovų, jų išlaidos turi būti paskirstytos pagal principą „teršėjas moka“. Tačiau jeigu jie konkrečiu metu negali padėti pašalinti perkrovos kritiniuose tinklo elementuose, tai nereiškia, kad elementai, kuriuose aktyvuojami taisomieji veiksmai, praranda ryšį su tarpzonine prekyba. Viena vertus, šie taisomieji veiksmai vis dėlto buvo parinkti kaip CROSA proceso dalis, atsižvelgiant į kitas perkrovas ir taisomuosius veiksmus, siekiant rasti optimalų regionų lygmens sprendimą. Kita vertus, jei perkrovą sukelia tarpvalstybinis srautas, t. y. žiedinis srautas, ji yra tarpvalstybinės svarbos.

109 Be to, kaip numatyta Reglamento 2019/943 35 konstatuojamojoje dalyje, atviroje, konkurencingoje rinkoje PSO išlaidas, patirtas dėl tarpvalstybinių elektros energijos srautų priėmimo savo tinkluose, turėtų kompensuoti perdavimo sistemų, kuriose tie srautai prasideda, ir sistemų, kuriose tie srautai baigiasi, operatoriai.

110 Taigi visų tinklo elementų, įtrauktų į CROSA procesą, taisomosios priemonės pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį yra potencialiai svarbios tarpzoninei prekybai, nepriklausomai nuo jų energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnio, nes tai yra pajėgumų skaičiavimo metodikose (angl. CCM) vartojama sąvoka, kuri negali nulemti išlaidų pasidalijimo pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

111 Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad jei PSO nustato, jog nekritinis tinklo elementas, kurio įtampa lygi arba didesnė nei 220 kV, niekada negali padėti naudingai užtikrinti regioninio saugumo ir garantuoti priskirto tarpzoninio pralaidumo, pagal ROSC metodikos 5 straipsnio 1 dalies b punktą ir 7 straipsnio 3 dalies b punktą jie gali neįtraukti jo į CROSA procesą, taigi ir į išlaidų pasidalijimą.

112 Šešta, kalbant apie Reglamento 2015/1222 12 konstatuojamąją dalį, kurioje reikalaujama koordinuoti tarpvalstybinius ir vidaus taisomuosius veiksmus, reikia pažymėti, kad visi vykdant CROSA procesą atliekami taisomieji veiksmai yra tarpvalstybinės svarbos, o visi kiti taisomieji veiksmai yra vidiniai. Taigi CROSA procesu užtikrinamas koordinavimas su vidaus taisomaisiais veiksmais, kaip ir „vidinių“ tinklo elementų saugumas.

113 Jei nebūtų koordinuoto valdymo vykdant CROSA procesą, kiltų pavojus, kad bus pažeistas eksploatavimo saugumas ir iškils grėsmė tarpzoninei prekybai. Reikia pabrėžti, kad tinklo veikimas yra esminė energijos tiekimo saugumo sąlyga, nes pagal Reglamento 2015/1222 2 konstatuojamąją dalį elektros energija Sąjungos piliečius gali pasiekti tik tinklu.

114 Atitinkamai perkrovos „tarp zonų“ yra visos perkrovos, kurios šiuo metu CORE regione koordinuotai valdomos vykdant CROSA procesą. Taigi su šiuo koordinuotu valdymu susijusioms išlaidoms turi būti taikomas principas „teršėjas moka“.

115 Reikia pabrėžti, kad koordinavimas ir išlaidų pasidalijimas nepriklauso nuo to, ar tam tikru metu tinklo elemente vyksta prekyba arba yra priskirtas konkretus srautas, nes visi taisomieji veiksmai, aktyvuoti visuose – kritiniuose ir nekritiniuose – tinklo elementuose, kurių įtampa yra 220 kV arba didesnė, potencialiai padeda palengvinti tarpzoninę prekybą, nors jų faktinis indėlis palengvinant prekybą gali skirtis, be kita ko, priklausomai nuo tinklo topologijos, rinkos sąlygų ir konkrečių gamybos bei vartojimo programų. Taigi iš pat pradžių negalima iš ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo srities pašalinti tinklo elementų, kurių įtampa yra 220 kV arba didesnė.

116 Septinta, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 167 punkto ir šalys to neginčijo, tinklo elementai, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė, buvo laikomi tarpvalstybinės svarbos elementais tiek, kiek nesant energijos mainų šie elementai nebūtų struktūriškai perkrauti. Be to, kaip matyti iš minėto punkto, ROSC metodikos aiškinamajame rašte visi CORE regiono PSO išreiškė nuomonę, kad šie elementai yra svarbiausi CROSA procesui vykdyti.

117 Šiuo klausimu ROSC metodikos aiškinamojo rašto, dėl kurio šalys galėjo pateikti pastabas per posėdį, 8 puslapyje nurodyta, kad, PSO vertinimu, CROSA procesui svarbiausi tinklo elementai yra 220 kV ir 380 kV įtampos tinklo elementai, „nes šie elementai naudojami siekiant palengvinti energijos mainus tarp prekybos zonų Europos energetikos sistemoje“.

118 ROSC metodikos aiškinamajame rašte PSO paaiškino, kad tinklo elementai, kurių įtampa lygi 220 kV arba didesnė, supaprastina energijos mainus tarp prekybos zonų Europos energetikos sistemoje. Vis dėlto PSO nenustatė, į kokius elementus reikėtų atsižvelgti dalijantis taisomųjų veiksmų išlaidas.

119 Be to, 220 kV įtampos lygis CORE regione buvo pasirinktas dėl jame ypač tankiai išplėtoto tinklo, o pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, kaip buvo paaiškinta per posėdį, nedraudžiama pasirinkti kitų sprendimų.

120 Be to, šalys sutaria, kad išlaidų pasidalijimas šiame kontekste būtinas siekiant sukurti Europos lygmens integruotą elektros energijos rinką.

121 Ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis *a fortiori* nėra apibrėžta geografiškai ir negali apimti vien tinklo elementų, esančių dviejų prekybos zonų pasienyje, ar net valstybių narių tinklus jungiančių jungčių. Kita vertus, kaip pažymėta šio sprendimo 84 punkte, Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama nustatyti, kokias perkrovas reikia koordinuotai mažinti siekiant, kad būtų užtikrinta tarpzoninė prekyba.

122 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovės nepagrįstai teigia, kad skundžiamas sprendimas prieštarauja Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 daliai, nes į išlaidų pasidalijimą turėtų būti įtraukiami tik kritiniai tinklo elementai.

123 CORE regione visos perkrovos, sumažintos taisomaisiais veiksmais, aktyvuotais pagal ROSC metodiką, nustatytą ACER sprendimu Nr. 33/2020 ir patvirtintą skundžiamu sprendimu, atitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodytas „perkrov[as] tarp <…> zonų“.

124 Taip pat reikia pažymėti, kad CORE regione visi taisomieji veiksmai, aktyvuoti pagal ACER sprendimu Nr. 33/2020 nustatytą ROSC metodiką (ROSC), padeda garantuoti tarpzoninį pralaidumą pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 4 dalies b punktą.

125 Vadinasi, skundžiamas sprendimas taip pat negali būti laikomas prieštaraujančiu Reglamento 2015/1222 74 straipsniui, aiškinamam pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį. Taigi Apeliacinė taryba pagrįstai atmetė skundą dėl ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos.

126 Ieškovių pateikti argumentai dėl skundžiamo sprendimo negali paneigti šios išvados.

127 Pirma, kaip tvirtina ieškovės, PSO teisiškai privalo užtikrinti eksploatavimo saugumą, neatsižvelgdami į galimą išlaidų pasidalijimą. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad perkrovų valdymas visuose elementuose, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė, būtinai reiškia, kad tarp visų PSO vyksta koordinavimas ir kad su šiuo koordinavimu susijusios išlaidos turi būti padalytos tarp PSO, siekiant atlyginti PSO už visas jų intervencijos priemones, reikalingas tarpzoninei prekybai užtikrinti.

128 Antra, dėl ieškovių argumento, kad perkrova nekritiniame tinklo elemente yra „grynai vidinė“ ir kad jos išlaidos negali būti skirstomos remiantis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalimi, reikia pažymėti, kad, taikant ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką, vienintelis atvejis, kai su nekritiniais tinklo elementais susijusios išlaidos padalijamos pagal šią nuostatą, yra tuomet, kai perkrova šiuose elementuose atsiranda dėl žiedinių srautų (tokių kaip aprašytieji šio sprendimo 61 punkte), viršijančių Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodytą tolerancijos lygį.

129 Pagal ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 6 konstatuojamąją dalį tolerancijos lygį viršijantys žiediniai srautai yra pagrindinis perkrovų, kurioms taikomas išlaidų pasidalijimas, veiksnys. Tai matyti iš išvados, kad dėl vidaus srautų susidariusias perkrovas pašalina perkrauto tinklo elemento savininkas, o išlaidos, susidariusios dėl srautų, kuriuos lėmė prie atitinkamos perkrovos tarp dviejų prekybos zonų prisidėję vidaus sandoriai, turi būti proporcingai paskirstomos PSO, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje.

130 Žiedinis srautas yra „tarpvalstybinis srautas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/943 2 straipsnio 3 punktą, t. y. „fizinis elektros energijos srautas valstybės narės perdavimo tinkle, atsirandantis dėl gamintojų ir (arba) vartotojų veiklos ne toje valstybėje narėje poveikio jos perdavimo tinklui“, kuris apima ne vien kritinius tinklo elementus.

131 Taigi perkrovos, kurią sukelia tarpvalstybinis srautas, kaip antai žiedinis srautas, negalima pripažinti „grynai vidine“ perkrova, kuri nepatenka į Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies taikymo sritį.

132 Be to, jei perkrovą nekritiniame tinklo elemente lemia tik vidaus srautai, taisomųjų veiksmų, skirtų tokiai perkrovai pašalinti, išlaidas bet kuriuo atveju padengs to tinklo elemento savininkas pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktį. Taigi, priešingai nei teigia ieškovės, principas „teršėjas moka“ išlieka taisyklės išimtis, nes *de facto* taikomas tik tolerancijos lygį viršijantiems žiediniams srautams, o principas „savininkas moka“ taikomas kitiems srautams, pavyzdžiui, tolerancijos lygio neviršijantiems žiediniams srautams ir vidaus srautams.

133 Be to, perkrova, kuri nėra perkrova „tarp zonų“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, susidaro tinklo elementuose, kuriems netaikomas regioninis eksploatavimo saugumo koordinavimas, nes taip nusprendė PSO arba tai yra elementai, kuriems nuo pat pradžių netaikomas taisomųjų veiksmų koordinavimas, t. y. žemesnės nei 220 kV įtampos tinklo elementai.

134 Trečia, reikia pažymėti, kad vienintelė Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje įtvirtintos taisyklės, pagal kurią išlaidos, susijusios su taisomaisiais veiksmais dėl srautų, kuriuos lemia prie atitinkamos perkrovos tarp dviejų prekybos zonų prisidedantys vidaus sandoriai, turi būti paskirstomos, išimtis yra susijusi su minėtais srautais, kurie neviršija tolerancijos lygio ir kurių išlaidas turi padengti perkrauto tinklo elemento savininkas.

135 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai nei teigia ieškovės, teisės aktų leidėjas neketino neįtraukti tam tikros tinklo elementų grupės į išlaidų pasidalijimą, nes Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatė išlaidų, susidarančių koordinuotai mažinant perkrovas tarp zonų, paskirstymą.

136 Aplinkybė, kad Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktyje yra numatyta galimybė priimti kitas su įvairiais šio reglamento 22 straipsnyje nurodytais taisomaisiais veiksmais susijusių išlaidų dalijimosi metodikas, kuriomis prireikus papildoma pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnį parengta bendroji metodika, neturi reikšmės aiškinant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, kuri, be to, yra aukštesnės galios norma.

137 Ketvirta, reikia atmesti ieškovių argumentą, kad ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis, patvirtinta skundžiamu sprendimu, prieštarauja SESV 291 straipsniui arba neturi teisinio pagrindo, nes ACER išplėtė teisės aktuose numatytą taikymo sritį.

138 Visų pirma, koordinuotais taisomaisiais veiksmais, susijusiais su tinklo elementais, kurių įtampa yra 220 kV arba didesnė, užtikrinama tarpzoninė prekyba, išvengiama tarpzoninio pralaidumo ribojimo ir garantuojamas šis pralaidumas – tai vyksta pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

139 Panašiai, atsižvelgiant į tai, kad ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis atitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, ACER negali būti kritikuojama už tai, kad, remdamasi principu „teršėjas moka“, išplėtė šios metodikos taikymo sritį už Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies ribų.

140 Penkta, negalima priimti ir Vokietijos Federacinės Respublikos per posėdį pateikto Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies teisėkūros geneze grindžiamo argumento, pagal kurį teisės aktų leidėjas ketino į paskirstymą tarp PSO neįtraukti išlaidų, susidarančių dėl zonose esančių elementų taisomųjų veiksmų, kai, rengdamas šią nuostatą, atsisakė iš dalies pakeisti jos formuluotę, vietoj žodžių junginio „perkrovos tarp dviejų prekybos zonų“ įrašant „perkrovos tarp prekybos zonų ir jų viduje“.

141 Neatsižvelgiant į tai, ar Vokietijos Federacinė Respublika gali remtis dokumentais, susijusiais su trišale teisėkūros institucijų diskusija, kad įrodytų teisės aktų leidėjo valią, išreikštą priimant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, pakanka pažymėti, kad galimas aiškus atsisakymas įtraukti perkrovas zonos viduje neturi lemiamos reikšmės sprendžiant klausimą, į kokius veiksnius reikia atsižvelgti vertinant indėlį į perkrovas „tarp dviejų zonų“.

142 Kaip matyti iš šio sprendimo 81–84 ir 135 punktų, Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje neapibrėžti tinklo elementai, kuriems turi būti paskirstomos perkrovoms tarp zonų mažinti skirtų taisomųjų veiksmų išlaidos, ir tai nereiškia, kad teisės aktų leidėjas siekė, jog tam tikra tinklo elementų grupė nebūtų įtraukta į išlaidų pasidalijimą.

143 Taigi reikia atmesti ieškovių argumentus, kad tinklo vidaus elementai, kurie nėra „kritiniai“, turėtų būti neįtraukti į ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką remiantis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalimi ir Reglamento 2015/1222 74 straipsniu.

– Dėl paskatų, atsirandančių dėl nekritinių tinklo elementų įtraukimo į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį

144 Dėl ieškovių argumento, susijusio su tariamai klaidingomis paskatomis, kurios atsirado į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį įtraukus tinklo elementus, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė, reikia priminti, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nustatyta PSO pareiga padengti taisomųjų veiksmų išlaidas, susijusias su srautais, atsirandančiais dėl vidaus sandorių, kurie prisideda prie tolerancijos lygio neviršijančios perkrovos tarp dviejų

prekybos zonų. Tai skatina PSO plėtoti savo tinklus taip, kad jie galėtų išlaikyti tokius srautus, kai jie neviršija tolerancijos lygio, kuris atitinka žiedinių srautų lygį, kurio galima tikėtis prekybos zonoje nesant struktūrinės perkrovos.

145 Kita vertus, pagal atitinkamą teisės sistemą nereikalaujama, kad PSO plėtotų savo tinklus taip, kad jie galėtų išlaikyti žiedinius srautus, viršijančius šio sprendimo 144 punkte nurodytą tolerancijos lygį. Šie srautai dėl savo pobūdžio yra nenumatomi ir nenuspėjami, o juos priimantis PSO negali jiems daryti įtakos.

146 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 27 konstatuojamojoje dalyje, žiedinių srautų ir vidaus perkrovų poveikio tarpzoninei prekybai mažinimas yra vienas iš pagrindinių tikslų, kurių Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė kurdamas šią reglamentavimo sistemą.

147 Be to, iš 2016 m. lapkričio 30 d. Komisijos poveikio vertinimo, atlikto rengiant energetikos teisės aktų rinkinį (SWD(2016) 410), 59 puslapio matyti, kad žiediniai srautai gali sumažinti tarpzoninį pralaidumą ir lemti brangiai kainuojantį ne rinkoje vykstantį apkrovos perskirstymą, taip pat didelius kainų iškraipymus ir investavimo signalus kaimyninėse zonose. Dėl to pastebimai sumažėja gerovė.

148 Be to, nekritinių tinklo elementų neįtraukimas reikštų, kad žiedinius srautus išleidžiantis PSO nebūtų skatinamas pakankamai investuoti į savo tinklą, nes nepatirtų visų išlaidų, susijusių su taisomaisiais veiksmais, reikalingais jo sukeltoms perkrovoms pašalinti. Tik tas PSO, kuris išmano savo tinklą ir už jį atsako, iš tikrųjų gali imtis kitų reikalingų priemonių, kaip antai pertvarkyti zoną arba investuoti į savo tinklą. Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad pagal Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalį kiekvienas PSO yra atsakingas už savo tinklą, taigi kaimyniniai PSO neturėtų spręsti jo vidaus problemų.

149 Be to, kaip ACER teisingai nurodė savo atsiliepimo į ieškinį 110–115 punktuose, jeigu abu atsakingi gretimi PSO būtų skatinami investuoti kiekvienas į savo tinklą, kad išlaikytų arba sumažintų žiedinius srautus, tai, nesant šių PSO tarpusavio koordinavimo, lemtų pernelyg dideles investicijas ir neteisingą išteklių paskirstymą.

150 Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus vertinimus, reikia pažymėti, jog ieškovės iš esmės siekia būti atleistos nuo išlaidų, kurias dėl jų patiria kiti PSO savo tinklų nekritiniuose elementuose, kuriuose žiediniai srautai viršija tolerancijos lygį, net jei taisomieji veiksmai šiuose elementuose padeda užtikrinti tarpzoninę prekybą.

151 Toks požiūris taip pat prieštarautų energetinio solidarumo principui, kaip jį aiškina Teisingumo Teismas.

152 Energetinio solidarumo principas apima teises ir pareigas tiek Sąjungai, tiek valstybėms narėms, nes Sąjungai yra nustatyta solidarumo pareiga valstybių narių atžvilgiu, o valstybės narės turi tarpusavio solidarumo pareigą, taip pat solidarumo pareigą atsižvelgiant į bendrą Sąjungos interesą ir jos vykdomą politiką (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Vokietija / Lenkija*, C-848/19 P, EU:C:2021:598, 49 punktas).

153 Tokiomis aplinkybėmis leidimas PSO, perduodantiems tranzitu per kitas prekybos zonas einančius žiedinius srautus, išvengti išlaidų, susijusių su taisomaisiais veiksmais, aktyvuotais siekiant bendro intereso, kad būtų optimizuotas tarpzoninis pralaidumas ir kartu kuo veiksmingiau užtikrintas tinklo saugumas, naudingas visiems PSO, taigi ir elektros energijos vartotojams, prieštarautų energetinio solidarumo principui.

154 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su srautų skaidymu

155 Antrajame pagrinde ieškovės teigia, kad ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje pasirinktas srautų skaidymo metodas, patvirtintas skundžiamu sprendimu, yra neteisėtas.

156 Antrasis pagrindas suskirstytas į dvi dalis.

157 Pirmoje dalyje ieškovės teigia, kad naudojamas srautų skaidymo metodas, t. y. nuspalvintų energijos srautų sekimo metodas (angl. *Power Flow Colouring Method*, toliau – PFC metodas), nėra tinkamas, todėl jį taikant gaunami klaidingi rezultatai.

158 Antroje dalyje ieškovės visų pirma kritikuoja požiūrį į tinklo elementus, susijusius su nuolatinės srovės perdavimu.

Dėl pirmos dalies, susijusios su PFC metodo netinkamumu

159 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovės tvirtina, kad PFC metodas nėra tinkamas srautų skaidymo metodas, nes ji taikant gaunami klaidingi rezultatai.

160 Ieškovės pateikia daugybę prieštaravimų šiuo klausimu, suskirstytų į keturias grupes.

161 Pirmoje prieštaravimų grupėje ieškovės teigia, kad vadovaujantis PFC metodu dėl jo koncepcijos negalima tinkamai suskaidyti srautų.

162 Antroje prieštaravimų grupėje jos priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši faktiškai neišnagrinėjo argumentų, kuriais jos rėmėsi kritikuodamos Sprendimą Nr. 30/2020.

163 Trečioje prieštaravimų grupėje ieškovės teigia, kad PFC metodas keliais aspektais lemia netikroviškus rezultatus.

164 Ketvirtoje prieštaravimų grupėje ieškovės teigia, kad PFC metodas dėl savo koncepcijos neatitinka nustatytų teisinių kriterijų.

165 ACER nesutinka su ieškovių argumentais.

– *Pirminės pastabos*

166 Srautų skaidymas yra būtinas etapas skirstant taisomųjų veiksmų išlaidas.

167 Srautų skaidymas svarbus tuo, kad jis pateikia įvesties duomenis, kurie yra būtini vėlesniam išlaidų paskirstymui atlikti. Taigi, jei srautai suskaidomi neteisingai, tai neišvengiamai turi įtakos išlaidų pasidalijimo rezultatams.

168 Srautų skaidymo tikslas – nustatyti srautų, dėl kurių susidaro tinklo elementų perkrovos, rūšis.

169 Pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį būtina nustatyti srautus, kurie prisideda prie perkrovos tarp prekybos zonų.

170 Įvairūs srautai, pavyzdžiui, vidiniai arba žiediniai srautai, kurie turi būti nustatyti siekiant paskirstyti išlaidas, atitinka skirtingas apskaičiuotų bendro fizinio srauto, kuris yra vienintelis išmatuojamas dydis, „porcijų“ kilmės ir paskirties vietas.

171 Srautų skaidymas yra procesas, kurio metu pirmiausia visas srautas suskirstomas porcijomis, o po to apskaičiuojama šių porcijų dalis.

172 Tokio srautų skaidymo tikslais naudojama ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika yra grindžiama PFC metodu. Kaip matyti iš 2019 m. vasario 22 d. aiškinamojo dokumento, pridėto prie 2019 m. kovo 27 d. pasiūlymo dėl išlaidų pasidalijimo metodikos, šis metodas buvo parengtas siekiant pagrindinio tikslo – nuosekliai atitikti zoninį Europos elektros rinkos modelį ir kartu leisti visiškai paskirstyti elektros energijos srautus kiekvienam elektros energijos sistemos tinklo elementui.

173 Atsižvelgdamos į tai, ieškovės teikia įvairius prieštaravimus dėl skundžiamo sprendimo tiek, kiek juo buvo atmesti jų Apeliacinei tarybai pateikti argumentai.

– *Dėl skundžiamo sprendimo motyvų*

174 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovės kritikuoja PFC metodo taikymą tinklo elementams, kuriais perduodama kintamoji srovė.

175 Viename iš prieštaravimų, pateiktų dėl skundžiamo sprendimo, ieškovės visų pirma kritikuoja tai, kad Apeliacinė taryba tinkamai neišnagrinėjo jų argumentų prieš PFC metodą, naudojamą srautams skaidyti.

176 Remiantis jurisprudencija, kiek tai susiję su sudėtingais techniniais ir ekonominiais vertinimais, pateiktais ACER sprendime, Apeliacinės tarybos kontrolė negali apsiriboti akivaizdžios vertinimo klaidos kontrole; remdamasi savo narių mokslinio pobūdžio žiniomis ši taryba turi išnagrinėti, ar joje pateikti argumentai gali įrodyti, kad šį sprendimą pagrindžiančiuose samprotavimuose yra klaidų (šiuo klausimu žr. 2020 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Aquind / ACER*, T-735/18, EU:T:2020:542, 69 punktą).

177 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Apeliacinės tarybos sudėtis atitinka reikalavimus, būtinus siekiant atlikti išsamią ACER priimtų sprendimų kontrolę. Tai, kad Apeliacinės tarybos nariai turi turėti ankstesnės patirties energetikos sektoriuje, yra dėl tos priežasties, kad jie turi arba turėtų turėti reikiamų techninių žinių skundams išsamiai išnagrinėti. Iš tikrųjų Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė suteikti Apeliacinei tarybai būtiną patirtį, kad ji pati galėtų atlikti vertinimus dėl sudėtingų techninių ir ekonominių aplinkybių, susijusių su energetika (2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind*, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 63 ir 64 punktai).

178 Vis dėlto norint išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba nagrinėjamu atveju atliko patikrinimą reikiamu intensyvumu pagal šio sprendimo 176 punkte nurodytą jurisprudenciją, reikia, kad Bendrasis Teismas galėtų, ypač atsižvelgdamas į skundžiamame sprendime pateiktus motyvus, atlikti tokį tyrimą. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas privalo savo iniciatyva nurodyti pagrindą, susijusį su skundžiamo sprendimo motyvavimo trūkumu, kiek tai susiję su skundžiamo sprendimo dalimi, skirta PFC metodui, naudojamam išskaidyti srautus.

179 Šiuo klausimu reikia priminti, kad motyvavimo nebuvimas ar stoka reiškia esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimą, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir yra su viešąja tvarka susijęs pagrindas, kurį Sąjungos teismas gali ar net privalo iškelti *ex officio* (žr. 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija*, C-682/20 P, EU:C:2023:170, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

180 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas, taikydamas 2023 m. gegužės 5 d. proceso organizavimo priemonę, aiškiai pasiūlė šalims pareikšti nuomones dėl „skundžiamo sprendimo motyvų dalies, skirtos ieškovių kritikos dėl PFC metodo nagrinėjimui, pakankamumo“.

181 Taip pat pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių. Motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos samprotavimus, kad, pirma, suinteresuotieji asmenys, norėdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas pagrįstas, galėtų žinoti, kuo pateisinama priimta priemonė, ir, antra, kad Sąjungos teismas galėtų vykdyti teisėtumo priežiūrą. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų išsamiai nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes klausimas, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, vertintinas atsižvelgiant ne tik į akto tekstą, bet taip pat į jo kontekstą ir į atitinkamą klausimą reglamentuojančių teisės normų visumą (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 punktas ir 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Sniace / Komisija*, nepaskelbtas Rink., T-238/09, EU:T:2011:705, 37 punktas).

182 Konkrečiai kalbant, akto rengėjas neprivalo išsakyti nuomonės dėl visų suinteresuotųjų šalių jam pateiktų argumentų. Pakanka to, kad jis pateiktų šio akto turiniui lemiamą reikšmę turinčius faktus ir teisinius argumentus (žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste/UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 96 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

183 Panašiai motyvavimo pakankamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant ir į tai, kad akto adresatai gali būti suinteresuoti gauti paaiškinimų. Todėl asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti dėl jo priimtos priemonės esmę (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV* (C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 104 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

184 Dar reikia priminti, kad pareiga motyvuoti aktą yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia atskirti nuo klausimo dėl motyvų pagrįstumo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės. Sprendimo motyvuojamojoje dalyje oficialiai atskleidžiami motyvai, kuriais grindžiamas sprendimas. Jeigu motyvuose yra klaidų, jos turi įtakos sprendimo turinio teisėtumui, bet ne jo motyvavimui, nes motyvavimo gali pakakti, net jei pateikiami klaidingi motyvai. Vadinasi, kaltinimai ir argumentai, kuriais siekiama kvestionuoti ginčijamo akto pagrįstumą, nagrinėjant motyvavimo nebuvimu ar stoka grindžiamą pagrindą yra nesvarbūs (šiuo klausimu žr. 2022 m.

kovo 10 d. Sprendimo *Komisija / Freistaat Bayern ir kt.*, C-167/19 P ir C-171/19 P, EU:C:2022:176, 77 punktą ir 2020 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Koenig & Bauer / EUIPO (we're on it)*, T-156/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:200, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

185 Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba pagal šio sprendimo 176 ir 177 punktuose nurodytą jurisprudenciją turėjo visapusiškai peržiūrėti Sprendimą Nr. 30/2020, įskaitant jame pateiktus su energetika susijusių sudėtingų techninių ir ekonominių faktinių elementų vertinimus, ir negalėjo vien patikrinti akivaizdžios vertinimo klaidos, jos pateikti motyvai skundžiamo sprendimo adresatui turėjo sudaryti galimybę apginti savo teises ir patikrinti, ar šis sprendimas yra pagrįstas, o Europos Sąjungos Teisingumo Teismui – vykdyti jam patikėtą priežiūrą.

186 Nesant pakankamo motyvavimo, ieškovės ir Bendrasis Teismas negali patikrinti, ar Apeliacinė taryba iš tikrųjų atliko jai pateiktų argumentų tyrimą, atitinkantį šio sprendimo 176 ir 177 punktuose nurodytus reikalavimus.

187 Būtent atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia išnagrinėti Bendrojo Teismo *ex officio* pateiktą pagrindą dėl skundžiamo sprendimo motyvų, susijusių su PFC metodo naudojimu srautų skaidymo tikslais.

188 Apeliacinei tarybai pateiktame skunde ieškovės išsamiai išdėstė kritines pastabas dėl Sprendimo Nr. 30/2020. Jos teigė, kad PFC metodas turi nemažai koncepcinių klaidų, todėl lemia klaidingus rezultatus.

189 Konkrečiai kalbant, ieškovės kritikavo PFC metodą dėl to, kad jame neatsižvelgiama į fizines realijas. Šiuo klausimu primintina, kad pagal reglamentavimo sistemą reikalaujama laikytis fizines realijas atitinkančio požiūrio. Faktiškai perkrovą gali sukelti tik fizinis elektros energijos srautas, taigi pagal išlaidų pasidalijimo metodiką gali būti skirstomos dėl taisomųjų veiksmų susidariusios išlaidos, susijusios tik su srautais, kurie iš tikrųjų prisideda prie perkrovų. Ieškovės teigia, kad pagal Kirchhoffo mažiausio pasipriešinimo dėsnį elektros energijos mainai vyksta per trumpiausią jungtį tarp elektros energijos gamybos ir vartojimo vietų, neatsižvelgiant į prekybos zonų ribas ir nepriklausomai nuo elektros energijos prekybos sutarčių. Vis dėlto pagal PFC metodą į šį mokslinį faktą neatsižvelgiama ir elektros energijos mainai tarp skirtingose zonose esančių gamybos ir vartojimo taškų leistini tik tuo atveju, jei, atsižvelgiant į visus pagal sutartis vykdomus konsoliduotus tarpvalstybinius prekybos sandorius, prekybos zonoje, kurioje yra gamybos vieta, grynoji pozicija yra teigiama, ir jei, atsižvelgiant į visus pagal sutartis vykdomus konsoliduotus tarpvalstybinius prekybos sandorius, prekybos zonoje, kurioje yra vartojimo vieta, grynoji pozicija yra neigiama. Vadinasi, priklausomai nuo atitinkamų prekybos zonų grynosios padėties, taikant PFC metodą nustatomas ne tarpvalstybinis srautas, o vidiniai srautai ir žiediniai srautai. Taigi pagal PFC metodą, neatsižvelgiant į „gamtos dėsnius“, galima nustatyti iš tikrųjų neegzistuojančius žiedinius srautus. Galiausiai PFC metodo taikymas nepateisinamas ir su Sąjungos elektros energijos rinkos zonine konfigūracija susijusiais argumentais.

190 Iš skundžiamo sprendimo turinio matyti, kad su srautų skaidymu susiję klausimai, kuriuos ieškovės kėlė Apeliacinėje taryboje, nagrinėjami skundžiamo sprendimo 407–587 punktuose (61–87 puslapiai), analizuojant „trečiąjį konsoliduotą pagrindą“. Šio „trečiojo konsoliduoto pagrindo“ kontekste skundžiamo sprendimo 407–551 punktai (61–81 puslapiai) skirti tinklo elementams, kuriais teka kintamoji srovė, t. y. su pirma šio pagrindo dalimi, o 552–587 punktai (82–87 puslapiai) susiję su tinklo elementais, kuriais teka nuolatinė srovė, t. y. su antra šio pagrindo dalimi.

191 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 588–631 punktuose, kaip nurodyta sprendimo turinyje, kalbama apie „ketvirtąjį konsoliduotą pagrindą“, susijusį su žiedinių srautų ir vidinių srautų, ateinančių iš importuojančių prekybos zonų, pervertinimu; kaip matyti iš atitinkamų skundžiamo sprendimo punktų, šį pagrindą pateikė ne ieškovės nagrinėjamoje byloje, o ieškovė byloje *Polskie sieci elektroenergetyczne / ACER* (T-484/21). Tokiomis aplinkybėmis tikrinant, ar laikomasi pareigos motyvuoti, nereikia atsižvelgti į skundžiamo sprendimo 588–631 punktus, nebent juose būtų daroma nuoroda į skundžiamo sprendimo 407–551 punktus.

192 Konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo 407–551 punktuose išdėstyti motyvai, nepaisant jų apimties, nėra šio sprendimo 181–183 punktuose nurodytus reikalavimus atitinkantys motyvai.

193 Pirma, tai, kad „trečiojo konsoliduoto pagrindo“ nagrinėjimas apima maždaug 150 skundžiamo sprendimo punktų, savaime neįrodo, kad ieškovių argumentai Apeliacinėje taryboje buvo kruopščiai ir išsamiai išnagrinėti. Iš tikrųjų šios skundžiamo sprendimo dalies ilgį daugiausia lėmė tai, kaip ji suformuluota: daug kartų nagrinėjamas tas pats klausimas įvairių teisės nuostatų arba faktinių aplinkybių, kuriomis remiamasi, atžvilgiu, o tai lemia daug nuorodų ir pakartojimų.

194 Antra, reikia pažymėti, kad skundžiamame sprendime Apeliacinė taryba keletą kartų apskritai apsiribojo bendro pobūdžio teiginiais ir faktiškai neatsakė į ieškovių argumentus, o vėliau, atlikdama tyrimą, rėmėsi tais pačiais teiginiais. Tai darydama Apeliacinė taryba sukūrė išsamaus motyvavimo regimybę, tačiau faktiškai į ieškovių argumentus neatsakė.

195 Trečia, konkrečiai kalbant apie ieškovių teiginį, kad taikant PFC metodą neatsižvelgiama į gamtos dėsnius ir dėl to nustatomi iš tikrųjų neegzistuojantys žiediniai srautai, pažymėtina, kad Apeliacinės tarybos motyvų esmė išdėstyta, kaip ACER nurodė atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, skundžiamo sprendimo 421–461 punktuose.

196 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 421–432 punktuose (65–66 puslapiai), esančiuose 3.2 skirsnyje „Srauto skaidymas [ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje]“, kiek tai susiję su atsakymu į ieškovių prieštaravimus, apsiribojama 424 punkte (65 puslapis) pateikta išvada, kad „yra keli srautų skaidymo metodai“.

197 Skundžiamo sprendimo 433–451 punktuose (66–69 puslapiai), esančiuose 3.3 skirsnyje „PFC metode neatsižvelgiama į elektrinį atstumą, sukuriami fiktyvūs srautai ir dėl to atsiranda kliūčių pagrįstai paskirstyti išlaidas“, atsakant į ieškovių priekaištus apsiribojama keliais bendro pobūdžio abstrakčiais teiginiais, tačiau iš tikrųjų į ieškovių argumentus neatsakoma.

198 Skundžiamo sprendimo 437 punkte (67 puslapis) tik nurodyta, kad „iš 3.1 ir 3.2 dalių matyti, jog techniniu požiūriu <…> kartu egzistuoja keli galiojantys srautų skaidymo metodai“.

199 Vis dėlto reikia pažymėti, kad nagrinėjant skundžiamo sprendimo „3.1 ir 3.2 dalis“ buvo tik padaryta išvada, jog yra keli srautų skaidymo metodai. Kita vertus, Apeliacinė taryba nepadarė jokios išvados dėl šių įvairių metodų „galiojimo“.

200 Iš skundžiamo sprendimo 439 punkto (67 puslapis) matyti, kad Apeliacinė taryba manė, jog dėl gamybos poslinkio koeficientų naudojimo PFC metodas ar jo dalys netapo fiktyvūs. Priduriama, kad su pralaidumo skaičiavimu susijusiems metodams būdingas gamybos poslinkio koeficientų naudojimas.

201 Vis dėlto, viena vertus, reikia pažymėti, kad ieškovės kitame Apeliacinei tarybai pateiktame prieštaravime teigė, kad gamybos poslinkio koeficientai netinka naudoti srautų skaidymo tikslais būtent dėl to, kad jie skirti pralaidumui apskaičiuoti. Kita vertus, nuoroda į gamybos poslinkio koeficientų naudojimą neatsakoma į ieškovių argumentus, pagal kuriuos PFC metode padaryta koncepcinė klaida, nes jame *ab initio* neatsižvelgiama į elektrinį atstumą.

202 Skundžiamo sprendimo 447 punkte (68 puslapis) Apeliacinė taryba daro išvadą, kad ji „nemano, jog PFC metodas grindžiamas fiktyviais srautais“.

203 Vis dėlto, remiantis pirmesniais punktais negalima suprasti, dėl kokių priežasčių Apeliacinė taryba atmetė ieškovių kritiką, kad taikant PFC metodą nustatomi žiediniai srautai, kurių iš tikrųjų nėra.

204 Skundžiamo sprendimo 451 punkte (69 puslapis) Apeliacinė taryba daro išvadą, kad „visos linijos išskaidymo (angl. *Full Line Decomposition* (FLD)) metodas nėra tinkamas srautų skaidymo metodas“.

205 Vis dėlto, kiek tai susiję su PFC metodu, Apeliacinės tarybos argumentas, grindžiamas galimu FLD metodo netinkamumu rinkos skirstymui į prekybos zonas, neatitinka ieškovių, kurios kritikuoja PFC metodą, argumento.

206 Net jei būtų pripažinta, kad su FLD metodu susiję argumentai turėtų būti suprantami kaip netiesioginis atsakas į ieškovių prieštaravimus dėl PFC metodo, šiuose argumentuose neatskleidžiamos priežastys, dėl kurių Apeliacinė taryba atmetė joje pateiktus ieškovių prieštaravimus.

207 Skundžiamo sprendimo 449 punkte (68 puslapis) nurodyta, kad „elektrinis atstumas <…> gali būti visiškai pritaikytas tik pagal mazgų rinkos modelį“ ir kad „[v]is dėlto, jei taikytinas modelis būtų mazgų rinkos modelis, nebūtų nei <…> [žiedinių srautų], nei <…> poreikio skaidyti srautus“.

208 Tai, kad tariamai neįmanoma „visiškai“ atsižvelgti į elektrinį atstumą, nereiškia, kad norint teisingai suskaidyti srautus nereikia atsižvelgti į elektrinį atstumą ar kad taikant PFC metodą tinkamai atsižvelgiama į elektrinį atstumą.

209 Be to, iš šio sprendimo 207 punkte išdėstyto teiginio taip pat nematyti, kad ieškovių kritikuojamas elektrinio atstumo nepaisymas taikant PFC metodą yra būdingas zoniniam modeliui, kuriuo grindžiama Sąjungos elektros energijos rinka, ir kad pagal šį zoninį modelį negalima atsižvelgti į elektrinį atstumą.

210 Skundžiamo sprendimo 452–462 punktuose (69 ir 70 puslapiai), esančiuose 3.4 skirsnyje „PFC metodu pažeidžiama [Reglamento 2019/943] 16 straipsnio 13 dalis ir [principas „teršėjas moka“]“, taip pat nėra jokios informacijos, kuri leistų suprasti, dėl kokių priežasčių buvo atmesti ieškovių prieštaravimai.

211 Skundžiamo sprendimo 460 punkte (70 puslapis) Apeliacinė taryba daro išvadą, kad „PFC metodas <…> nėra nei nustatytas savavališkai, nei grindžiamas netinkamomis prielaidomis. Pagal jį teisingai suskaidomi fiziniai srautai <…>“.

212 Vis dėlto, iš pirmesnių punktų negalima suprasti, kodėl Apeliacinė taryba atmetė ieškovių kritiką – kad taikant PFC metodą nustatomi iš tikrųjų neegzistuojantys žiediniai srautai.

213 Pirmesniuose punktuose apsiribojama niekaip nepagrįstais paprasčiausiais teiginiais ir nuorodomis į anksčiau padarytas išvadas, kurios nebuvo pagrįstos realiais argumentais.

214 Taigi, kiek tai susiję su atsakymu į ieškovių prieštaravimus, skundžiamo sprendimo 456 punkte (69 puslapis) tik konstatuojama, kad „iš to, kas buvo paaiškinta remiantis 3.3 dalimi, aišku, kad PFC metodu teisingai nustatomi fizinių srautų sluoksniai [ir kad jis] nėra pagrįstas fiktyviais srautais“. Tačiau kituose punktuose, išdėstytuose prieš skundžiamo sprendimo 460 punkte padarytą išvadą, nėra nieko, kas konkrečiai atsakytų į ieškovių prieštaravimus.

215 Ketvirta, taip pat reikia pažymėti, kad kiti skundžiamo sprendimo motyvuojamosios dalies punktai neužpildo skundžiamo sprendimo 421–461 punktuose išdėstytų motyvų spragų. Tai visų pirma pasakytina apie su gamybos poslinkio koeficientų naudojimu susijusius skundžiamo sprendimo 513–551 punktus (76–81 puslapiai), kuriuose tiesiogiai neatsakoma į ieškovių prieštaravimus, kad taikant PFC metodą, neatsižvelgiant į „gamtos dėsnius“, nustatomi iš tikrųjų neegzistuojantys žiediniai srautai. Be to, bylos nagrinėjimo metu (konkrečiai – atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą) ACER nepaaiškino, kokiais skundžiamo sprendimo elementais būtų galima užpildyti motyvavimo spragas.

216 Penkta, pagal šio sprendimo 181–183 punktuose nurodytą jurisprudenciją pareiga motyvuoti aktą priklauso nuo konteksto ir adresato.

217 Pripažintina, kad ieškovių prieštaravimų dalykas yra labai sudėtingas ir techniškas. Be to, kaip nurodo pačios ieškovės, jos turi daug patirties šioje srityje.

218 Vis dėlto nagrinėjamu atveju atrodo, kad per visą procedūrą, kurią užbaigus buvo priimtas skundžiamas sprendimas, ieškovės pateikė tokius pat argumentus, kokie buvo atmesti (iš pradžių Sprendimu Nr. 30/2020, o vėliau – skundžiamu sprendimu). Taigi būtent dėl to, kad nebuvo motyvų, iš kurių ieškovės būtų galėjusios suprasti priežastis, dėl kurių Apeliacinė taryba atmetė jų prieštaravimus, jos Bendrajame Teisme pakartojo tas pačias kritines pastabas dėl PFC metodo, kurias jau buvo pateikusios šiai tarybai.

219 Taigi atrodo, kad net jei būtų atsižvelgiama į skundžiamame sprendime nagrinėjamo dalyko pobūdį ir ieškovių kompetenciją, pateikti motyvai neatitinka šio sprendimo 181–183 punktuose nurodytų reikalavimų.

220 Šešta, pagal šio sprendimo 182 punkte nurodytą jurisprudenciją teisės akto rengėjas neprivalo išdėstyti savo pozicijos dėl visų suinteresuotųjų šalių jam pateiktų argumentų, nes gali tik išdėstyti faktus ir teisines aplinkybes, turinčius esminę reikšmę šio akto kontekste.

221 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 166 ir 167 punktuose, srautų skaidymas yra būtinas ir svarbus taisomųjų veiksmų išlaidų pasidalijimo etapas, nes jo metu pateikiami pradiniai duomenys paskesniam išlaidų pasidalijimui atlikti. Be to, ieškovių kritika susijusi su pačia PFC metodo koncepcija. Ši kritika yra pagrindinė ieškovių argumentų dėl Sprendimu Nr. 30/2020 priimto srautų skaidymo metodo dalis ir, jeigu būtų pagrįsta, būtų galima daryti išvadą, kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek juo šiuo atžvilgiu patvirtintas Sprendimas Nr. 30/2020.

222 Šiomis aplinkybėmis ieškovių argumentai buvo susiję su esminiais skundžiamo sprendimo elementais, todėl Apeliacinė taryba turėjo į juos atsakyti, kad įvykdytų pagal šio sprendimo 181–183 punktuose primintus reikalavimus jai tenkančią pareigą motyvuoti.

223 Iš to matyti, kad skundžiamo sprendimo motyvavimas, kiek tai susiję su PFC metodu, naudojamu srautams skaidyti, yra neišsamus ir nepakankamas, todėl iš jo ieškovės negali sužinoti, kuo pateisintas šis sprendimas, o Bendrasis Teismas negali atlikti jo teisminės peržiūros.

224 Taigi skundžiamu sprendimu pažeisti esminiai procedūriniai reikalavimai, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, todėl skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek Apeliacinė taryba, nepateikdama pakankamų motyvų, juo patvirtino ACER sprendimu Nr. 30/2020 priimtą srautų skaidymo metodą.

Dėl antros dalies, susijusios su požiūriu į tinklo elementus, perduodančius nuolatinę srovę

225 Kadangi reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Apeliacinė taryba, nepateikdama pakankamų motyvų, juo patvirtino ACER sprendimu Nr. 30/2020 priimtą srautų skaidymo metodą (žr. šio sprendimo 224 punktą), ir tiek, kiek požiūris į elektros energijos tinklo elementus, perduodančius nuolatinę srovę, susijęs su tuo pačiu srauto skaidymo metodu, siekiant gero teisingumo vykdymo taip pat nereikia nagrinėti antrojo pagrindo antrosios dalies.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su tolerancijos lygio nustatymu

226 Trečiajame pagrinde ieškovės, palaikomos Vokietijos Federacinės Respublikos, tvirtina, kad skundžiamu sprendimu patvirtintas bendro 10 % tolerancijos lygio nustatymas žiediniams srautams yra neteisėtas.

227 Pirma, ieškovės nurodo aplinkybę, kad ACER neatsižvelgė į tai, jog principas „teršėjas moka“ taikomas tik tolerancijos lygį viršijantiems žiediniams srautams, todėl juo negalima pateisinti aukšto tolerancijos lygio.

228 Antra, ieškovės tvirtina, kad žiedinių srautų tolerancijos lygis nėra „patikimos techninės analizės“ rezultatas.

229 Trečia, ieškovės nurodo, kad ACER neturėjo kompetencijos nustatyti „savo“ laikino tolerancijos lygio žiediniams srautams.

230 Ketvirta, ieškovės teigia, kad nustatydama 10 % tolerancijos lygį žiediniams srautams ACER pažeidė Reglamento 2019/943 16 straipsnio 8 dalį.

231 Penkta, ieškovės tvirtina, kad ACER netinkamai taikė proporcingumo principą.

232 Šešta, ieškovės nurodo, kad tolerancijos lygis nebuvo nustatytas prekybos zonos sienai, kaip to reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

233 Vokietijos Federacinė Respublika palaiko ieškovių argumentus.

234 ACER nesutinka su ieškovių argumentais, kuriuos palaiko Vokietijos Federacinė Respublika.

235 Visuotinai žinoma, kad labai glaudžiai sujungtame elektros energijos tinkle, veikiančiame pagal zoninį modelį, žiediniai srautai neišvengiami net ir nesant struktūrinės perkrovos.

236 Dėl šios priežasties nustatant tolerancijos lygį žiediniams srautams siekiama, kad tokie srautai nebūtų įtraukiami dalijantis išlaidas, susidarančias dėl apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos.

237 Dėl tolerancijos lygio nustatymo Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodyta:

„Paskirstydamos su taisomaisiais veiksmais susijusias išlaidas [PSO], [NRI] <…> paskirsto išlaidas <…>, išskyrus sąnaudas, kurias lemia srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, kurios nesiekia lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos prekybos zonoje.

Tą lygį kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai bendrai analizuoja ir apibrėžia visi pralaidumo skaičiavimo regiono [PSO], o jį patvirtina visos pralaidumo skaičiavimo regione esančios [NRI].“

238 Pirma, iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies matyti, kad remiantis tolerancijos lygiu modeliuojama, kokio lygio žiedinių srautų būtų galima tikėtis nesant struktūrinės perkrovos.

239 „Struktūrinė perkrova“ Reglamento 2019/943 2 straipsnio 6 dalyje apibrėžiama kaip „perdavimo sistemoje susidaranti perkrova, kurią galima nedviprasmiškai nustatyti, iš anksto numatyti, kurios geografinė padėtis kurį laiką nekinta ir kuri dažnai kartojasi įprastomis elektros energijos sistemos veikimo sąlygomis“.

240 Antra, iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antros pastraipos matyti, kad prieš nustatant tolerancijos lygį turi būti atliekama analizė ir kad šią analizę turi atlikti PSO.

241 Trečia, iš tos pačios nuostatos matyti, jog tolerancijos lygis turi būti analizuojamas ir nustatomas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

242 Nagrinėjamu atveju neabejotina, kad PSO neatliko reikalaujamos analizės.

243 Be to, neabejotina, kad ACER irgi neatliko šios analizės.

244 Šiuo klausimu Sprendimo Nr. 30/2020 112 punkte nurodyta, kad, nesant pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį PSO išanalizuoto ir nustatyto bei NRI patvirtinto tolerancijos lygio, ACER išnagrinėjo, ar ji pati gali atlikti šią analizę, ir padarė išvadą, kad dėl ribotų išteklių, turimo laiko ir reikalingos kompetencijos to padaryti negali.

245 Be to, iš ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 8 konstatuojamosios dalies ir Sprendimo Nr. 30/2020 110–114 punktų matyti, kad tokioje situacijoje ACER manė turinti teisę pati laikinai nustatyti tolerancijos lygį.

246 Iš Sprendimo Nr. 30/2020 115–122 punktų taip pat matyti, kad ACER visam CORE regionui nustatė vienodą laikiną tolerancijos lygį, atitinkantį 10 % kiekvieno atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo, o po to vienodai paskirstė šį lygį visoms prekybos zonoms, sukuriančioms žiedinius srautus atitinkamame tinklo elemente.

247 Skundžiamame sprendime Apeliacinė taryba dėl priežasčių, nurodytų skundžiamo sprendimo 909–1077 punktuose (137–164 puslapiai), 1210–1221 punktuose (187–189 puslapiai) ir 1192–1226 punktuose (212–218 puslapiai), atmetė su ACER nustatytu laikinu tolerancijos lygiu susijusią kritiką kaip nepagrįstą.

248 Šiuo klausimu, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 924–946 punktų (140–144 puslapiai), 1217–1221 punktų (187–189 puslapiai) ir 1199–1226 punktų (213–218 puslapiai) matyti, kad ACER manė privalanti pati nustatyti tolerancijos lygį, nes tokio lygio nustatymas, jos nuomone, buvo būtinas išlaidų pasidalijimo metodikai priimti.

249 Be to, iš tų pačių skundžiamo sprendimo punktų matyti, kad ACER atliktas tolerancijos lygio nustatymas buvo pagrįstas „griežta analize“.

250 Iš šių skundžiamo sprendimo elementų taip pat matyti, kad Apeliacinė taryba laikėsi nuomonės, jog ACER, siekdama išvengti aklavietės, turėjo teisę ar net privalėjo pati nustatyti laikiną tolerancijos lygį, neturėdama Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytos analizės.

251 Šiuo klausimu skundžiamame sprendime pabrėžiama, kad taip ACER nustatytas tolerancijos lygis yra laikinas. Iš minėto sprendimo 943 punkto (143 puslapis) matyti, kad PSO vis dar gali bet kuriuo metu atlikti reikalaujamą analizę, o NRI gali ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje nustatytą laikiną tolerancijos lygį bet kuriuo metu pakeisti galutiniu tolerancijos lygiu.

252 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba, nepadarydama teisės klaidos, skundžiamame sprendime galėjo laikytis nuomonės, jog ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje ACER nustatytas tolerancijos lygis atitinka
Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nustatytus reikalavimus. Jei taip nėra, reikės išnagrinėti, ar, kaip nurodė Apeliacinė taryba, ACER konkrečioje nagrinėjamoje situacijoje vis dėlto galėjo remtis numanoma kompetencija, leidžiančia jai tolerancijos lygį nustatyti kitaip nei nurodyta šioje nuostatoje.

Dėl iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies kylančių reikalavimų laikymosi

253 Pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį tolerancijos lygis analizuojamas ir apibrėžiamas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“ ir turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“.

254 Pirma, reikia išnagrinėti, ar tolerancijos lygio nustatymo metodas, kurio ACER laikėsi ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje, patvirtintoje skundžiamu sprendimu, atitinka reikalavimą, kad šis lygis turi būti analizuojamas ir nustatomas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

255 Šiuo klausimu skundžiamos išlaidų pasidalijimo metodikos 7 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyta, kad tolerancijos lygis nustatomas dviem etapais.

256 Pirmajame etape bendras visam CORE regionui tolerancijos lygis taikomas kiekvienam tarpvalstybinės svarbos tinklo elementui. Šis bendras tolerancijos lygis sudaro 10 % atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo.

257 Antrajame etape bendras tolerancijos lygis kiekvienam atitinkamo tinklo elementui lygiomis dalimis padalijamas iš CORE regiono prekybos zonų, iš kurių per tą tinklo elementą eina žiediniai srautai, skaičiaus. Jei tam tikra prekybos zona nevisiškai išnaudoja jai priskirtą tolerancijos lygio dalį, nepanaudota dalis po lygiai paskirstoma likusioms prekybos zonoms.

258 Vadinasi, kiekvieno tarpvalstybinės svarbos tinklo elemento tolerancijos lygis sudaro 10 % jo maksimalaus pralaidumo, lygiomis dalimis padalyto iš CORE regiono prekybos zonų, iš kurių per tą tinklo elementą eina žiediniai srautai, skaičiaus.

259 Kaip tvirtina ACER, toks paskirstymas lemia individualų tolerancijos lygį kiekvienai prekybos zonai, taigi toks tolerancijos lygio nustatymas reiškia tam tikrą jo „individualizavimą“, nes šis lygis nustatomas atsižvelgiant į kiekvieno atitinkamo tinklo elemento individualų maksimalų pralaidumą ir prekybos zonų, iš kurių per šiuos tinklo elementus eina žiediniai srautai, skaičių.

260 Vis dėlto tenka konstatuoti, jog šio sprendimo 259 punkte minimas „individualizavimas“ nėra reikalaujamas Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje, vartojant žodžių junginį „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

261 Šalys sutaria, kad žiedinių srautų lygis kinta priklausomai nuo prekybos zonų charakteristikų, pavyzdžiui, dydžio, tinklo tankumo, iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintos elektros energijos dalies ir atitinkamos prekybos zonos sienų skaičiaus. Vadinasi, žiedinių srautų lygis gali skirtis atskirose prekybos zonose ant „sienos“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, ar net elementuose, turinčiuose įtakos perkrovoms tarp dviejų zonų. Taigi Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje reikalaujama, kad tolerancijos lygis būtų nustatomas remiantis atitinkamų prekybos zonų ir skirtingų sienų tarp jų charakteristikomis.

262 Nustatydama tolerancijos lygį, pirmajame etape ACER remiasi visoms CORE regiono prekybos zonoms bendru tolerancijos lygiu, todėl niekaip neatsižvelgiama į konkrečias šių zonų ir jas skiriančių sienų charakteristikas.

263 Be to, „individualizavimą“ atliekant antrajame etape, taip pat labiau atsižvelgiama ne į atskirų prekybos zonų charakteristikas, o tik į prekybos zonų, iš kurių per atitinkamus tinklo elementus teka žiediniai srautai, skaičių. Tie patys argumentai taikomi ir tuo atveju, kai prekybos zona nepanaudotą tolerancijos lygio dalį vėliau paskirsto kitoms prekybos zonoms.

264 Iš to matyti, kad ACER nustatytas tolerancijos lygis neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje nustatyto reikalavimo, kad tolerancijos lygis turi būti nustatytas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

265 Antra, kalbant apie reikalavimą, kad tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, neabejotina, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pirmoje pastraipoje numatyta analizė, kurios paprastai reikia siekiant nustatyti tikėtiną žiedinio srauto lygį be struktūrinės perkrovos, nagrinėjamu atveju nebuvo atlikta.

266 Nesant tokios analizės, ACER nustatytas tolerancijos lygis negali atitikti reikalavimo, kad šis lygis turi atitikti žiedinių srautų lygį, kurio būtų galima tikėtis nesant struktūrinės perkrovos.

267 Iš skundžiamo sprendimo 958 punkto (145 puslapis) ir 1221 punkto (189 puslapis) matyti, kad ACER laikėsi nuomonės, jog jos nustatytas tolerancijos lygis atitinka padėtį be struktūrinės perkrovos.

268 Iš Sprendimo Nr. 30/2020 115 punkto ir atsiliepimo į ieškinį 223 punkto matyti, kad ACER atliko PSO apklausą dėl žiedinių srautų lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos. Kai kurie PSO nurodė 3 %, 5 % ir 10 % vertes, o kiti neatsakė arba nurodė didesnes nei 10 % ribas. Kaip matyti ir iš Sprendimo Nr. 30/2020 115 punkto, šiomis aplinkybėmis ir darydama prielaidą, kad PSO atsakymams įtakos turėjo jų pačių interesai, ACER nustatė 10 % atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo tolerancijos lygį, kaip pareikštų nuomonių „vidurkį“.

269 Darytina išvada, kad 10 % atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo apskaičiavimas, kaip bendro tolerancijos lygio nustatymas visoms CORE regiono prekybos zonoms ir kaip pirmas etapas nustatant tolerancijos lygį kiekvienam atitinkamam tinklo elementui, nėra pagrįstas jokia tolerancijos lygio be struktūrinės perkrovos analize, kurios reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pirmą pastraipą, bet yra kompromiso, pasiekto atsižvelgiant į atitinkamų PSO pateiktas skirtingas nuomones, rezultatas.

270 Kaip ACER pripažįsta skundžiamo sprendimo 930 punkte (141 puslapis), norint atlikti pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pirmą pastraipą reikalaujamą analizę, reikia atlikti, be kita ko, investicijų į tinklą ir galimų prekybos zonų pertvarkymo siekiant pašalinti struktūrines perkrovas analizę. ACER pripažįsta, kad tokios analizės neatliko.

271 Šiomis aplinkybėmis ACER argumentas, kad nustatydama tolerancijos lygį ji rėmėsi „griežta analize“, yra nepagrįstas, nes ši analizė bet kuriuo atveju nebuvo Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodyta analizė.

272 Darytina išvada, kad ACER apskaičiuotas tolerancijos lygis neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nustatytų reikalavimų, pagal kuriuos tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, ir turi būti apibrėžtas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

Numanomos kompetencijos pripažinimo sąlygos

273 Iš pirmiau pateiktų vertinimų matyti, kad ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje ACER nustatytas tolerancijos lygis neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies.

274 Tokiomis aplinkybėmis klausimas, ar ACER iš esmės buvo kompetentinga pati nustatyti tolerancijos lygį pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalies antros pastraipos a punktą, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 924 punkto (140 puslapis), yra nereikšmingas. Bet kuriuo atveju pagal šią nuostatą ACER negali nustatyti tolerancijos lygio, kuris neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų.

275 Vadinasi, reikia išnagrinėti, ar, nepaisant to, kad ACER nustatytas tolerancijos lygis neatitiko Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų, konkrečioje situacijoje, kurioje buvo ACER, ji turėjo numanomą kompetenciją nustatyti tolerancijos lygį kitaip, nei nurodyta šioje nuostatoje.

276 ACER savo kompetenciją nustatyti tolerancijos lygį grindžia savo veiksmų būtinumu. Nesant tolerancijos lygio be struktūrinės perkrovos analizės, kurią privalo atlikti PSO, ACER teigia turėjusi teisę, siekdama išvengti aklavietės, ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje pati nustatyti laikiną tolerancijos lygį.

277 Pirma, atsižvelgiant į teisėtumo principą, iš esmės neleidžiama, kad Sąjungos agentūra, kaip antai ACER, galėtų nukrypti nuo taikytinų teisės aktų. Iš to darytina išvada, kad ACER iš principo negalėjo nukrypti nuo Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies.

278 Antra, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies b punktą ACER gali „priimti tarpinį sprendimą, kad būtų užtikrintas <…> eksploatavimo saugumas“. Tenka konstatuoti, kad nustatydama tolerancijos lygį nagrinėjamu atveju ACER šia nuostata nesirėmė. Be to, bet kuriuo atveju išlaidų pasidalijimo metodikos priėmimas negali būti laikomas būtinu,

„kad būtų užtikrintas tiekimo patikimumas arba eksploatavimo saugumas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies b punktą. Iš tikrųjų šia metodika siekiama paskirstyti taisomųjų veiksmų išlaidas, o ne nustatyti taisomuosius veiksmus, kurių reikia imtis siekiant užtikrinti tiekimo patikimumą arba eksploatavimo saugumą.

279 Be to, šios nuostatos, taigi ir įgaliojimo aiškiai apibrėžtomis aplinkybėmis priimti laikinus sprendimus, buvimas prieštarauja tam, kad būtų pripažinta numanoma ACER kompetencija tolerancijos lygį išlaidų pasidalijimo metodikoje nustatyti – kad ir laikinai – kitaip nei numatyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje.

280 Trečia, remiantis jurisprudencija, vien argumento dėl veiksmingumo intereso nepakanka, kad Sąjungos agentūrai atsirastų kompetencija (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 24 d. Sprendimo *E-Control / ACER*, T-332/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:761, 69 punktą). Taigi nepakanka vien nurodyti su veiksmingumu susijusį interesą, kad Sąjungos agentūra galėtų nukrypti nuo taikytinų teisės aktų.

281 Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad su veiksmingumu susijusiu interesu – jeigu jis atitinka realų poreikį užtikrinti Sutarčių ar atitinkamo reglamento nuostatų veiksmingumą – būtų galima pateisinti numanomų įgaliojimų priimti sprendimą egzistavimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 24 d. Sprendimo *E-Control / ACER*, T-332/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:761, 69 punktą).

282 Taigi būtina išnagrinėti, ar nagrinėjamu atveju, remiantis šia jurisprudencija, buvo įvykdytos sąlygos pripažinti, kad ACER turi numanomą kompetenciją.

Dėl numanomos ACER kompetencijos pripažinimo

283 Remiantis šio sprendimo 281 punkte nurodyta jurisprudencija, siekiant patikrinti, ar ACER gali nurodyti turinti numanomos kompetencijos, būtina išnagrinėti, ar tokios kompetencijos suteikimas jai atitiktų realų poreikį užtikrinti nagrinėjamų nuostatų veiksmingumą.

284 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 924–946 punktuose (140–144 puslapiai) ir 1206–1220 punktuose (214–216 puslapiai) nurodoma, kad ACER teigė, jog dėl būtinybės priimti išlaidų pasidalijimo metodiką per nustatytą terminą ji buvo priversta pati nustatyti tolerancijos lygį, nors paprastai reikalaujama analizė nebuvo atlikta.

285 Pirma, kalbant apie nurodytą poreikį dėl tvarkaraščio, reikia konstatuoti, kad ACER iš esmės turėjo priimti išlaidų pasidalijimo metodiką per Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalyje nustatytą laikotarpį, t. y. per šešis mėnesius nuo 2020 m. kovo 27 d.

286 Vis dėlto reikia pažymėti, kad Sąjungos teisėje nenumatyta jokios sankcijos už Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalyje numatyto šešių mėnesių termino viršijimą. Taigi šis terminas yra orientacinis, o ne privalomas.

287 Pagal jurisprudenciją, kai yra nustatytas toks orientacinis terminas, net jei Sąjungos institucija, kuriai šis terminas taikomas, turi stengtis jo laikytis, jai gali prireikti daugiau laiko atsižvelgiant į tai, jog užduotis gali būti sudėtinga, ir jei nepažeidžiami valstybės narės interesai (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 15 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-54/11, EU:T:2013:10, 27 punktą).

288 Taigi ACER samprotavimų išeities taškas yra klaidingas, nes ji neprivalėjo priimti išlaidų pasidalijimo metodikos per nustatytą terminą, t. y. iki 2020 m. rugsėjo 28 d.

289 Be to, akivaizdu, kad „lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, analizė yra sudėtinga ir užima daug laiko.

290 Taigi ACER iš principo galėjo suteikti PSO pakankamai laiko reikiamai analizei atlikti, kad nebūtų kaltinama Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalyje nustatyto termino nesilaikymu.

291 Juo labiau, kad pareiga nustatyti tolerancijos lygį atliekant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytą analizę įsigaliojo tik 2020 m. sausio 1 d.

292 Tuo metu, kai CORE regiono PSO pateikė savo siūlomą išlaidų pasidalijimo metodiką visoms to regiono NRI patvirtinti, t. y. 2019 m. kovo 27 d., Reglamentas 2019/943 dar nebuvo priimtas.

293 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nei Sprendime Nr. 30/2020, nei skundžiamame sprendime nenagrinėjamos galimos pasekmės išlaidų pasidalijimo metodikos priėmimo grafikui, nes pareiga nustatyti tolerancijos lygį ir atlikti atitinkamą analizę įsigaliojo tik 2020 m. sausio 1 d.

294 Taigi skundžiamame sprendime Apeliacinės tarybos daroma prielaida, kad ACER turėjo priimti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką, nelaukdama, kol bus atlikta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatyta analizė, nes jai buvo skirtas terminas tai padaryti, grindžiama teisinio reglamentavimo aiškinimu, kuriame neatsižvelgiama nei į orientacinį termino, kurio turi laikytis ACER, pobūdį, nei į galiojančių teisės aktų pasikeitimą.

295 Vadinasi, vien to, kad ACER buvo nustatytas orientacinis terminas išlaidų pasidalijimo metodikai priimti, nepakanka, kad būtų įrodytas realus poreikis užtikrinti nagrinėjamų nuostatų veiksmingumą.

296 Antra, ACER savo veiksmų poreikį pateisino PSO neveiklumu. Iš skundžiamo sprendimo 955 punkto (145 puslapis) matyti, kad ACER teigė, jog PSO „beveik trejus metus“ negalėjo atlikti analizės, kurios reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

297 Šiuo klausimu primintina, kad pareiga nustatyti tolerancijos lygį atliekant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytą analizę įsigaliojo tik 2020 m. sausio 1 d.

298 Be to, reikia pažymėti, kad, priešingai nei ACER teigia skundžiamo sprendimo 926 punkte (140 puslapis), 2019 m. vasario 22 d. aiškinamajame dokumente, pridėtame prie 2019 m. kovo 27 d. pasiūlymo dėl išlaidų pasidalijimo metodikos, PSO laikėsi nuomonės, kad tolerancijos lygio nustatyti neprivaloma ir kad jiems tiesiog yra palikta tokia galimybė.

299 Net darant prielaidą, kad PSO pripažino, jog tolerancijos lygį būtina nustatyti dar prieš priimant Reglamentą 2019/943, faktas, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodyta, kaip tolerancijos lygis turėjo būti nustatytas, t. y. remiantis „[žiedinių srautų] lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, analize ir „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

300 ACER neteigia, kad prieš įsigaliojant Reglamentui 2019/943 buvo nuspręsta, jog tolerancijos lygis turi būti nustatomas tokiu būdu.

301 Šiomis aplinkybėmis ACER negalėjo teisėtai kritikuoti PSO už tai, kad jie „beveik trejus metus“ negalėjo atlikti pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį reikalaujamos analizės.

302 Ši išvada neginčijama ir dokumentuose, kuriuos ACER per posėdį pateikė siekdama parodyti, kad CORE regiono PSO ir NRI vis dar diskutavo, kaip turėtų būti atliekama Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama analizė.

303 Nepaisant to, ar šie dokumentai yra priimtini, reikia konstatuoti, kad vykstančios derybos, apie kurias kalba ACER, nagrinėjamu atveju nėra svarbios.

304 Pagal jurisprudenciją sprendimo teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (žr. 2022 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Roos ir kt. / Parlamentas*, T-710/21, T-722/21 ir T-723/21, EU:T:2022:262, 211 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi į ACER nurodytas aplinkybes, kurios atsirado po skundžiamo sprendimo priėmimo, negalima atsižvelgti vertinant šio sprendimo teisėtumą.

305 Trečia, ACER savo veiksmų būtinybę pateisino tuo, kad PSO nesilaikė jos nustatyto termino. Šiuo klausimu ji nurodo, kad buvo skyrusi PSO keturių mėnesių terminą (nuo 2020 m. balandžio 18 d. iki rugpjūčio 20 d.) Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytai analizei atlikti, ir priduria, kad jie šio termino nesilaikė.

306 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 930 punkto (141 puslapis), 954 punkto (145 puslapis) ir 1131 punkto (202 puslapis), pati ACER manė, kad pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį reikalaujama analizė yra sudėtinga ir pareikalautų daug laiko.

307 Be to, ACER neįrodė, kad per keturių mėnesių laikotarpį, kurį ji suteikė PSO, būtų kaip nors palengvinusi PSO darbą atliekant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodytą analizę.

308 Pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 11 dalį, kuri atspindi ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo principą, rengdama minėto reglamento 6 straipsnio 10 dalimi grindžiamą sprendimą ACER privalo konsultuotis su NRI ir PSO.

309 Vadovaudamasi lojalaus bendradarbiavimo principu ir atsižvelgdama į tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai siekė, kad sudėtingi, bet būtini sprendimai tarpvalstybiniais klausimais būtų priimami veiksmingiau ir greičiau (2022 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *BNetzA / ACER*, T-631/19, EU:T:2022:509, 46 punktas), ACER turėjo padėti PSO ir NRI rengti analizę, kurios reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

310 Šiomis aplinkybėmis ACER negali teisėtai kritikuoti PSO už tai, kad jie per nustatytą laiką, t. y. keturis mėnesius, nesugebėjo atlikti Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujamos analizės.

311 Ketvirta, poreikį priimti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką nelaukiant, kol bus atlikta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama analizė, ACER papildomai pagrindė dar dviem argumentais.

312 Viena vertus, per posėdį ACER teigė, kad priėmus ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką, PSO turėjo būti suteikta pakankamai laiko įdiegti jos tinkamam įgyvendinimui reikalingus mechanizmus.

313 Reikia pažymėti, kad pagal ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 13 straipsnio 2 dalį, siejamą su RDCT metodikos 37 straipsnio 2 dalimi, pirmosios iš šių metodikų pirmasis įgyvendinimo etapas buvo numatytas 2023 m. birželio 4 d., o visiškas jos taikymas – 2025 m. birželio 4 d.

314 Taigi, kadangi ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika pirmą kartą iš dalies turėjo būti įgyvendinta tik po dvejų su puse metų nuo jos priėmimo, o visiškai įgyvendinta – po ketverių su puse metų nuo jos priėmimo, paprasta nuoroda į tai, jog PSO turi imtis priemonių, kad ši metodika būtų tinkamai įgyvendinta, negali būti pakankamas įrodymas, kad, atsižvelgiant į labai ilgą šios metodikos įgyvendinimo laikotarpį, yra realus poreikis ją priimti nelaukiant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujamos analizės.

315 Kita vertus, iš skundžiamo sprendimo 946 punkto (144 puslapis) matyti, kad ACER mano, jog ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika turėtų būti įgyvendinama tuo pačiu metu kaip RDCT metodika bei ROSC metodika.

316 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad nagrinėjamu atveju reikia ne atsakyti į klausimą, ar ACER turėjo teisę numatyti tas pačias ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos ir RDCT bei ROSC metodikų įgyvendinimo datas, o veikiau nustatyti, ar ACER galėjo ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką priimti nelaukdama Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytos analizės.

317 Šiomis aplinkybėmis argumentas, grindžiamas tariamu poreikiu vienu metu įgyvendinti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką ir RDCT bei ROSC metodikas, nėra svarbus sprendžiant klausimą, kuriuo metu turėjo būti priimta išlaidų pasidalijimo metodika.

318 Taigi ACER negalėjo savo veiksmų būtinybės pateisinti sumetimais, susijusiais su siekiu suteikti PSO pakankamai laiko įdiegti mechanizmus, reikalingus siekiant tinkamai įgyvendinti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką vienu metu su kitomis dviem metodikomis.

319 Vadinasi, ACER neįrodė, kad ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką reikėjo priimti nelaukiant, kol bus atlikta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama analizė.

320 Taigi ACER neįrodė, kad būta realaus poreikio užtikrinti nagrinėjamų nuostatų, kuriomis galima pateisinti jos numanomą kompetenciją, veiksmingumą.

321 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad ACER nustatytu tolerancijos lygiu negalima užtikrinti nagrinėjamų nuostatų veiksmingumo.

322 Nustačiusi tolerancijos lygį ACER galėjo ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką priimti 2020 m. lapkričio 30 d., t. y. šiek tiek vėliau nei pasibaigė šiam tikslui jai nustatytas terminas (2020 m. rugsėjo 27 d.). Vis dėlto tai nepadėjo užtikrinti aptariamų materialinių nuostatų veiksmingumo.

323 Pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 6 dalies a punktą išlaidų pasidalijimo metodikoje turi būti numatytos paskatos naudingai investuoti į perkrovų valdymą. Be to, pagal Reglamento 2019/943 34 konstatuojamąją dalį minėtu valdymu turėtų būti duodami teisingi ekonominiai signalai PSO ir rinkos dalyviams.

324 Kaip konstatuota šio sprendimo 272 punkte, ACER nustatytas tolerancijos lygis, patvirtintas skundžiamu sprendimu, neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų, pagal kuriuos tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, ir turi būti apibrėžtas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

325 Šiomis aplinkybėmis dėl tokio tolerancijos lygio nustatymo pagal šią ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką negalima paskirstant taisomųjų veiksmų sąnaudas pasiųsti „teisingų ekonominių signalų“ dėl investicijų į tinklus.

326 Be to, taip pat reikia konstatuoti, kad ACER iš pažiūros atliktu intereso laikytis nustatyto termino ir intereso laikytis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pusiausvyros nustatymu negalima pateisinti atitinkamų teisės aktų neatitinkančio tolerancijos lygio nustatymo.

327 Kaip pažymėta šio sprendimo 286 punkte, terminas, kuris buvo nustatytas ACER išlaidų pasidalijimo metodikai priimti, buvo tik orientacinis, todėl, siekiant užtikrinti pusiausvyrą, siekiui nepažeisti šio termino negali būti teikiama pirmenybė prieš
Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų laikymąsi.

328 Šio rezultato negali paneigti ACER argumentas, kad tolerancijos lygį ji nustatė tik laikinai. Iš tiesų šio nustatymo laikinumas jokiu būdu nesušvelnina ACER ir Apeliacinės tarybos padaryto atitinkamo teisinio reglamentavimo pažeidimo.

329 Vis dėlto aplinkybė, kad laikino tolerancijos lygio nustatymas egzistuoja tik *de jure*, nesuteikia pagrindo sušvelninti vertinimo, kad ACER nesilaikė atitinkamo teisinio reglamentavimo.

330 Vadinasi, ACER negali pateisinti savo požiūrio, kad, siekiant pusiausvyros, pirmenybė teikiama interesui laikytis nustatyto termino, o ne interesui, kad būtų laikomasi Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų, remdamasi dėl to atsiradusio kišimosi į teisinį reglamentavimą nustatant šio reglamentavimo neatitinkantį tolerancijos lygį laikinumu. Taigi nustatydama tolerancijos lygį ACER negalėjo remtis numanoma kompetencija.

331 Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus vertinimus, darytina išvada, kad ACER nustatant tolerancijos lygį ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje, patvirtintoje skundžiamu sprendimu, buvo pažeista Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalis, nes šis lygis neatitinka nei kriterijaus, pagal kurį tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, nei kriterijaus, pagal kurį tolerancijos lygis turi būti apibrėžtas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“. Be to, iš to, kas išdėstyta, akivaizdu, kad ACER neturėjo teisės kitaip nustatyti tolerancijos lygio, kad nepažeistų jai nustatyto termino ginčijamai išlaidų pasidalijimo metodikai priimti.

332 Tokiomis aplinkybėmis reikia sutikti su trečiuoju pagrindu ir nebūtina nagrinėti kitų prieštaravimų, kuriuos ieškovės pateikė jam pagrįsti.

333 Kadangi išnagrinėjus antrojo pagrindo pirmą dalį matyti, kad skundžiamame sprendime pažeisti esminiai procedūriniai reikalavimai, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir kadangi trečiasis pagrindas susijęs su ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos pagrindiniu elementu, kuris yra skundžiamo sprendimo dalykas, Bendrasis Teismas negali skundžiamo sprendimo panaikinti tik iš dalies.

334 Vadinasi, reikia tenkinti ieškovių ieškinį, remiantis jo antrojo pagrindo pirma dalimi ir trečiuoju pagrindu, ir panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo patvirtintas Sprendimas Nr. 30/2020 ir atmestas ieškovių ieškinys (sujungtoje) byloje A-001-2021.

Dėl galimo skundžiamo sprendimo patvirtinimo

335 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Bendrasis Teismas gali (jei mano, kad tai reikalinga) nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai.

336 Atsakydamos į Bendrojo Teismo taikytas proceso organizavimo priemones, šalys pateikė pastabas šiuo klausimu.

337 Nagrinėjamu atveju ACER teigia, kad skundžiamo sprendimo, taigi ir ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos, panaikinimas turės rimtų pasekmių. PSO turės padengti visas jų tinklo elementuose aktyvuotų visų taisomųjų veiksmų išlaidas, net jei šių veiksmų reikėjo dėl iš kitų prekybos zonų ateinančių žiedinių srautų. Esant tokiai situacijai, PSO tikriausiai būtų skatinami riboti jungiamųjų linijų pralaidumą, o tai lemtų didesnes elektros energijos kainas.

338 Remiantis jurisprudencija, dėl su teisiniu saugumu susijusių motyvų akto padariniai gali likti galioti, be kita ko, jeigu jo panaikinimo įsigaliojimas nedelsiant lemtų sunkius neigiamus padarinius atitinkamiems asmenims ir jeigu skundžiamo akto teisėtumas ginčijamas ne dėl jo tikslo ar turinio, bet dėl jo rengėjo kompetencijos trūkumo ar dėl esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo (žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 175 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

339 Šiuo klausimu pirmiausia svarbu pažymėti, kad skundžiamo sprendimo panaikinimas grindžiamas, be kita ko, materialinės teisės pažeidimu, t. y.
Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antros pastraipos pažeidimu, o ne vien esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu.

340 Kita vertus, ACER argumentai grindžiami prielaida, kad ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika jau taikoma.

341 Vis dėlto iš šalių atsakymų į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus matyti, kad ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika, dėl kurios priimtas skundžiamas sprendimas, nebus visiškai taikoma iki 2025 m. birželio 4 d. ir kad dėl vėlavimo jos taikymas gali būti net dar labiau atidėtas.

342 Tokiomis aplinkybėmis nėra reikalo apriboti skundžiamo sprendimo panaikinimo poveikio.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

343 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

344 Kadangi ACER pralaimėjo bylą, o ieškovės prašė iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas, ACER turi jas padengti.

345 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti (sujungtoje) byloje A-001-2021 priimtą 2021 m. gegužės 28 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą tiek, kiek juo buvo patvirtintas 2020 m. lapkričio 30 d. ACER sprendimas Nr. 30/2020 dėl vadinamojo CORE regiono pralaidumui skaičiuoti, apimančio Belgiją, Čekijos Respubliką, Vokietiją, Prancūziją, Kroatiją, Liuksemburgą, Vengriją, Nyderlandus, Austriją, Lenkiją, Rumuniją, Slovėniją ir Slovakiją, elektros energijos perdavimo sistemos operatorių pasiūlymo, susijusio su apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodika, ir atmestas ieškovių skundas minėtoje byloje.**

2. **ACER padengia savo, taip pat *TenneT TSO GmbH* ir *TenneT TSO BV* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Paskelbta 2024 m. rugsėjo 25 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.